

7/8
2023

DOLNOPOČERNICKÝ ZPRAVODAJ

DĚTI A MLŽÍTKO

Foto: Eliška Richterová

Vážení spoluobčané,

až se vám dostane do ruky toto číslo DPZ, bude již konec prázdnin a většínou i Vašich dovolených. Letošní letní období bylo tak trochu jako na houpačce. Střídala se tropická vedra s chladnými a větrnými dny, takže tyto výkyvy počasí nám přinášely a přinášejí řadu problémů, se kterými se musí naše MČ vypořádat. V období veder je to zvýšená návštěvnost Počernického rybníka a jeho okolí, kde nám návštěvníci zanechávají kupy

odpadků, které musíme pravidelně a pracně likvidovat. Nejinak je tomu i u zámeckého parku, který mnozí z vás navštěvují, avšak ne všichni se k této kulturní a přírodní památce chovají ohleduplně. Přestože je v parku umístěn dostatečný počet odpadkových košů, téměř denně musíme uklízet petláhev, plechovky, různé obaly, množství nedopalků cigaret, rozbitých skel apod. Přestože spolupracujeme s městskou policií, nedaří se nám tyto nešvary bezodkladně odstranit. Přílišnými vedry také trpí naše zeleň, kterou nestíháme zalévat a bohužel nám z toho důvodu odumřelo několik stromů. Větrné počasí nám zase roznáší odpadky od kontejnerových stání na tříděný odpad a je příčinou množství spadaneých větví. Bohužel největší škodou byla zlomená mohutná větev památného dubu letního na hrázi Počernického rybníka, kterou jsme museli ve spolupráci s MHMP a Lesy hl. m. Prahy neprodleně odstranit. Na druhou stranu nám prázdninové období snížilo dopravu na páteřních

ulicích Českobrodské a Národních hrdinů, kde kolony aut vznikají pouze mimořádně.

V naší MČ nyní probíhá nyní několik staveb. Je to výstavba protihlukových stěn na SOKP v oblasti Vinice, revitalizace Rokytky nátokem do Počernického rybníka, výstavba kanalizačního sběrače H2 podél Rokytky ve směru na Běchovice, zavázení zeminy na zemník MHMP v ul. Nad Rybníkem, rekonstrukce ul. Úpická a rekonstrukce domu čp. 26 na ul. Národních hrdinů. Zatím jsme v souvislosti s těmito stavbami nezaznamenali stížnosti našich občanů s výjimkou čistoty ul. Nad Rybníkem v souvislosti se zavážením zemníku. Doufejme, že v průběhu dokončování výše uvedených staveb bude vše v pořádku.

Toto číslo DPZ vychází právě na začátku školního roku, takže při této příležitosti přeji našim školákům radost a samé příjemné zážitky při výuce a všem pedagogům elán a trpělivost při jejich práci po celý nový školní rok.

Zbyněk Richter, starosta

JEDNÁNÍ RMČ PRAHA – DOLNÍ POČERNICE

RMČ na svých jednáních v období od 18. 4. 2023 do 6. 6. 2023 mj.

schválila

- vyplacení myslivcům za odstřel jednoho kusu divočáka částku 1000,-Kč
- úpravy rozpočtu MČ na r. 2023
- termín a program 7. zasedání ZMČ
- složení likvidační komise
- účetní závěrku MČ a jejich příspěvkových organizací
- odměny, určené pracovníkům v oblasti školství (ZŠ a MŠ)
- smlouvy týkající se bytů, pozemků a nebytových prostor
- havarijní výměnu plynového kotle v čp. 6
- komisi pro hodnocení projektů participativního rozpočtu (PR) MČ na r. 2023
- výsledky PR po hlasování veřejnosti
- darovací smlouvy na finanční dary od fyzických a právnických osob
- prominutí nájmu spol. Svornost, spol s r.o. za II.Q. 2023 z důvodu vložených investic do čp. 284
- projekty v PR MČ na rok 2023
- pronájmy 2 bytů ve vlastnictví MČ

souhlasila s(se):

- návrhem nové vyhlášky o spalování rostlinného materiálu v HMP
- zřízením Univerzity třetího věku v KC Jako doma
- prořezáním větví na příjezdové cestě ke stavbě protihlukových stěn stavby 510 SOKP
- stavebními úpravami inženýrských sítí a objektů soukromých vlastníků, PVK a PRE

- opodstatněnými výjimkami pro nákladní vozidla na Českobrodské ulici
- se sloučením pozemků dle návrhu Katastrálního úřadu

rozhodla:

- o vyřazení jednoho navrženého projektu v PR pro nesplnění zadávacích podmínek

nesouhlasila:

- s neopodstatněnými žádostmi o průjezd nákladních vozidel po Českobrodské ulici

nedoporučila:

- ZMČ schválit Jednací řád Kontrolního výboru ZMČ v předložené podobě

vzala na vědomí:

- zápisy z komisí RMČ, výborů ZMČ a Redakční rady DPZ vesměs bez připomínek
- stížnosti na stav veřejného pořádku v k.ú. Dolní Počernice
- měsíční zprávy o činnosti KC Jako doma
- informace o jednání ve věci možného smíru se STAVBA A TRANSPORT, spol. s r.o.
- zprávu o hospodaření MČ a příspěvkových organizací MČ za I. pololetí 2023
- usnesení RHMP č. 492 o výstavbě ZŠ a MŠ v jižní části Dolních Počernic
- seznam akcí stavby 0134 TV Dolní Počernice a jejich rozpracovanost
- záměry MČ pro 6. zpracování ÚAP vypracované starostou
- rozhodnutí OV ÚMČ Praha 14 o odstranění dočasné stavby autosalonu čp. 474 (AUDI)

- kritický stav objektu hájovny čp. 45

zrušila:

- usnesení RMČ č 22.12 týkající se dočasné stavby spol. Louda/Car Star Immo, spol s r.o. a

požadovala:

- doložit stanovisko IPR (Institut plánování a rozvoje hlavního města Prahy) a Českých drah k dočasné stavbě Louda/Car Star Immo, spol s r.o.
- stanovení dopravního omezení v ul. Hrabačovská mezi ulicemi Českobrodská a Bohuslavická

JEDNÁNÍ ZMČ PRAHA – DOLNÍ POČERNICE

ZMČ na svém 7. zasedání dne 12. 6. 2023

schválilo, projednalo a bere na vědomí:

- projednalo projekt „D0 510 Satalice – Běchovice - Aktualizace projektu monitoringu ŽP pro stupeň projektových příprav DSP“

a požaduje zpracovat do projektu následující vyjádření MČ Praha - Dolní Počernice: Aktualizace projektu monitoringu životního prostředí pro stupeň projektových příprav DSP pro stavbu D0 510 Satalice – Běchovice.

- projednalo a schvaluje zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření městské části Praha – Dolní Počernice za rok 2022

- schvaluje veřejnoprávní smlouvu na poskytnutí finančního příspěvku ve výši 150 tisíc korun na činnost počernického dětského sboru Rokytka.

- bere na vědomí zprávu o postupu prací na Strategickém plánu MČ Praha - Dolní Počernice na rok 2023 – 2027, zpracovanou Mgr. Vladimírou Kalivodovou.

Upozorňujeme zájemce o podrobné informace z jednání RMČ a ZMČ, že zápisy z jejich jednání jsou uveřejněny na webových stránkách MČ Praha – Dolní Počernice a v písemné podobě jsou dostupné na úřadu MČ nebo v Kanceláři starosty.

Kancelář starosty

Participativní rozpočet aneb „Počernický měšec II“.

Vážení spoluobčané, v minulém čísle DPZ byl uveřejněn harmonogram plnění „Počernického měšce“, což ve skutečnosti znamená, že všichni naši občané mohli využít možnosti uplatnit své nápady na vylepšení života v naší MČ prostřednictvím Participativního rozpočtu (dále jen PR), na který pro rok 2023 vyčlenilo ZMČ částku **500.000,- Kč**.

K 31. 5. 2023 bylo na ÚMČ doručeno pět projektů:

- 1. Staňte se městem, ve kterém to šlape: 22.000,-Kč**
- 2. Třídění odpadů na hřbitově v Dolních Počernicích: 51.700,-Kč**
- 3. Malované hřiště před budovou prvního stupně ZŠ Dolní Počernice: 86.300,-Kč**
- 4. Dovybavení hřiště v ulici Svatoňovická: 175.000,-Kč**
- 5. Odstranění a náhrada nedůstojných prezentačních vitrín na křižovatce ulic Národních hrdinů a Českobrodská**

RMČ za účelem hodnocení těchto projektů stanovila komisi, která radě po prověření všech náležitostí doporučila realizaci čtyř projektů.

Návrh pana Kalimona nebyl přijat z důvodu nesplnění náležitostí, stanovených pro PR.

Dne 14. 6. 2023 úspěšní žadatelé představili své projekty na veřejném projednání.

Do 14. 7. 2023 se mohla naše veřejnost vyjádřit hlasováním, zda podpořit, či nepodpořit předložené projekty. Toto veřejné hlasování však provázely pochybnosti RMČ o přijatém způsobu hlasování. V důsledku veřejného hlasování musely být tedy vyřazeny další dva projekty, a to:

Stehlíková Markéta - Třídění odpadů na hřbitově v Dolních Počernicích

Šplíchalová Helena - Staňte se městem, ve kterém to šlape, neboť procento negativních hlasů, které veřejnost těmto projektům přidělila, přesahovalo míru, stanovenou podmínkami pro PR.

S konečnou platností tedy budou realizovány pouze projekty:

Markéta Brožová - Dovybavení hřiště Svatoňovická

Jana Segi Lukavská - Malované hřiště před budovou prvního stupně ZŠ Dolní Počernice.

Zbýlá částka do vyčleněných 500.000,-Kč bude převedena do rezervního fondu.

Rada MČ Praha – Dolní Počernice

MLŽÍTKA

Vážení čtenáři,

dovolu, abychom vás informovali, že pro zpříjemnění horkých dní byla nainstalována v naší MČ dvě mlžítka. Jedno je umístěno před budovou úřadu MČ, poblíž zastávky autobusů, druhé pak na nádvoří mezi infocentrem, poštou a knihovnou. Tato mlžítka by měla sloužit hlavně dětem při počasí s vysokými teplotami. Jejich obsluha je jednoduchá, postačí stisknout tlačítko na stojanu a užít si osvěžení vodní mlhou. Spotřeba vody při vytváření mlhy je zanedbatelná a z důvodu úspornosti a bezpečnosti budou obě mlžítka v zimních měsících demontována.

Doufáme, že tato „atrakce“ si získá oblibu nejen u dětí, ale i u turistů, cyklistů a našich občanů.

ÚMČ a Oáza Dolní Počernice

NOVÉ HŘIŠTĚ PRO DĚTI

V závěru července letošního roku bylo zprovozněno v blízkosti lanové věže u Rokytky nové hřiště na minitenis, které má sloužit především našim dětem. Povrch hřiště je zhotoven z umělého trávniku Lano crosscourt a plně vyhovuje svému účelu, tedy pobavit se a naučit děti základům tenisu. Hřiště je veřejně přístupné, zatím bez stanovení provozního řádu. Ten bude u hřiště umístěn až po prvních měsících provozu a zkušenostech, které vedení naší MČ získá od dětí a jejich rodičů.

Předně upozorňujeme, že hřiště není určeno pro kopanou a nohejbal a není na něm povoleno používat těžké míče z důvodu možného poškození sítě.

Vybudováním tohoto hřiště budou rozšířeny volnočasové aktivity pro děti v blízkosti objektu čp. 26, kde v současné době probíhá jeho rekonstrukce. Po jejím dokončení vznikne v této lokalitě pěkný volnočasový stánek pro sport, volný čas, vzdělávání, a nakonec i možnost malého občerstvení.

Zbyněk Richter, starosta

Park U Čeňku – nové workoutové hřiště

Vážení spoluobčané,

při procházkách v nově budovaném parku U Čeňku si můžete povšimnout, že poblíž bytové zástavby naší MČ bylo vybudováno nové workoutové hřiště s několika cvičebními prvky.

Věříme, že toto cvičiště bude bohatě využíváno nejen návštěvníky parku, ale také našimi občany. Postupně se dotváří III. etapa tohoto rozsáhlého parku, jejíž podoba vznikla v úzké spolupráci našeho starosty Zbyňka Richtera a Ing. Dana Františka z Odboru ochrany prostředí MHMP, vedoucího oddělení péče o zeleň. Také nové výsadby lesních porostů a solitérních stromů zpříjemní pobyt v této části parku, jehož průběžná realizace je každoročně podporována z rozpočtu hl. m. Prahy.

ÚMČ Praha – Dolní Počernice

Přírodní památka Počernický rybník

Vážení občané, návštěvníci Dolních Počernic, v poslední době jsme se setkali se stížnostmi na uzavření přístupové cesty vedoucí od Českobrodské ulice k mostu, který umožňuje přístup pod drážním tělesem na levý břeh Počernického rybníka. Hlavním důvodem k uzavření této cesty bylo takřka nepřetržitě zakládání černých skládek v prostoru před mostem a jeho nejbližším okolí. Průběžné odstraňování takových skládek stálo naši MČ značné finanční prostředky a o ekologickém a psychologickém dopadu této činnosti ani nemluvě. Stížnosti, že návštěvníci rybníka nemohou zajet autem až do jeho těsné blízkosti jsou proto naprosto bezpředmětné. Počernický rybník je významná přírodní památka a zaslouží si, aby se zde návštěvníci pohybovali s co největší ohleduplností. Podmínky pro chování v přírodních památkách hl. m. Prahy jsou stanoveny vyhláškou č. 5/1988 Sb. NVP, která mj. zakazuje odkládání odpadů, rozdělávání ohňů, táboření, poškozování zeleně a v případě Počernického rybníka zde platí i zákaz rybolovu. I přes tyto zákazy se všechny výše uvedené činnosti u našeho rybníka bohužel vyskytují, a to zejména v letních měsících. Mylné jsou i představy, že u rybníka je jakási oficiální pláž. Není tomu tak, ale nikomu není zakázáno, aby při dodržení vyhlášky č. 5 a pravidel slušného chování Počernický rybník navštívil, slunil se či vykoupal.

Vedení naší MČ při ochraně Počernického rybníka a jeho okolí úzce spolupracuje s Odborem ochrany přírody MHMP, městskou policií, policií ČR, avšak bez pomoci slušných lidí se v tomto případě neobejdeme.

Nečekejte tedy u Počernického rybníka umístění množství odpadkových košů, umělá ohniště, toalety, občerstvovací stánky, možnost parkování automobilů apod. To vše můžete nalézt a využívat na plovárnách, koupalištích a vodních plochách určených k rekreaci, kterých je mimochodem v poměrně dostupné vzdálenosti od Dolních Počernic několik.

Až navštívíte Počernický rybník, nezapomeňte si sebou vzít dobrou náladu, respekt k přírodní památce a tašku na své odpadky, které následně můžete zlikvidovat na místech k tomu určených.

ÚMČ Praha – Dolní Počernice

Nové úřednice ÚMČ – představení

Začátek roku 2023 byl pro Úřad MČ Praha - Dolní Počernice poněkud komplikovaný. Bylo nutno provést některé personální změny, které nastartoval odchod Markéty Brožové z kanceláře starosty na post ředitelky příspěvkové organizace Oáza. V předstihu již avizovala odchod do důchodu dlouholetá knihovnice Světlá Parkanová, která byla i administrativní „duší“ Dolnopočernického zpravodaje. Na ÚMČ tedy nastalo hledání, samozřejmě prostřednictvím řádných výběrových řízení, jak tyto mezery kvalitně zaplnit. Zprvu byla výběrová řízení trochu komplikovaná z důvodu termínových požadavků obou stran k nástupu do pracovního poměru. Nakonec se vše, jak se říká, „vykryštalizovalo“ a dnes můžeme říci, že ke všeobecné spokojenosti.

Kateřina Hančová přešla z podatelny do knihovny, kde má na starosti ještě další agendy ÚMČ.

Do podatelny nastoupila paní **Monika Kotková**, která již měla zkušenosti v oblasti veřejné správy z úřadu ve středočeských Tukla-

tech. Markétu Brožovou pak vystřídala v kanceláři starosty paní **Iveta Zelenková**, která již v minulosti ve veřejné správě též pracovala.

Nutno říci, že se obě pracovnice „povedly“ a přinesly na náš úřad „čerstvý vítr“.

Kdo z našich občanů bude mít s novými pracovníci úřadu co do činění, pozná, že jsou slušné, ochotné, profesionální, komunikační a budou se vám snažit splnit i nesplnitelné.

Zbývá nám ještě představit paní **Terezu Šolcovou**, která posílila naši pracovní četvu s hlavním zaměřením na péči o zeleň, přičemž se intenzivně zapojuje i do údržby veřejných prostranství, a troufáme si říci, že je to na vzhledu naší MČ znát.

Přejeme všem novým pracovnícům, aby se jim u nás líbilo, a měli jsme radost z dobré spolupráce při výkonu tak náročné agendy, jakou výkon veřejné správy zcela jistě je.

tajemnice ÚMČ **Mgr. Edita Hejdová**
Zbyněk Richter, starosta

Vítání občánků

Vážení rodiče nových občánků,

Městská část Dolní Počernice pořádá každoročně akci „Vítání nových občánků“. Pokud máte zájem zúčastnit se s vaším novorozencem této akce, oslovujeme vás tímto, abyste se sami přihlásili na našem úřadě. My vás budeme zpětně kontaktovat. Tento způsob přihlašování je bohužel nezbytný z důvodu ochrany osobních údajů, což naše MČ respektuje. Termín přihlášení prosíme dodržet do konce září, abychom mohli zajistit tuto akci na předpokládaný termín v závěru měsíce listopadu 2023 včas.

KONTAKT: p. Iveta Zelenková
tel.: **281 021 090** e-mail: zelenkova@dpcernice.cz

Na vaši spolupráci a účast se těšíme.

Komise sociální, zdravotní a bytová

NEZAPOMEŇTE

Každý, kdo vlastní psa, je ze zákona povinen psa přihlásit v místě trvalého bydliště a zaplatit místní poplatek ze psa. V případě dolnopočernických občanů je nutno zaevidovat psa na úřadě naší městské části, Stará obec 10.

Splatnost místního poplatku
za jednoho psa byla 31. 3. 2023!

Splatnost místního poplatku za druhého psa je 31. 8. 2023.

Podrobné informace vám poskytne **Hana Jakoubková**,
tel. **281 021 092**, jakoubkova@dpcernice.cz
nebo je najdete na webových stránkách
<http://praha-dolnipocernice.cz/poplatky>.

ZASTUPITELÉ ODPOVÍDAJÍ

„Jaký máte názor na vydané Územní rozhodnutí zkapacitnění dálnice D0-510?“

MUDr. Pavel Boček, STAN

Územní rozhodnutí ohledně zkapacitnění DO 510 zamítlo drtivou část připomínek, námitek, směřovaných k tomuto rozhodnutí. Osobně pochybuji, že další snahy, byť podložené argumenty osobními či skupinovými, by byly úspěšné. Vzhledem k stavbě protihlukových stěn následně zkapacitnění vnímám jako výrazné snížení rizik vzniku neustálých kolon na Jižní spojnici v úseku od naší MČ až po most přes rybník. Jakákoli kolona v obou směrech vždy přivedla do naší MČ na páteřní komunikace zácpy a následně zkracování cest a auta tak projíždějí zhusta zastavěnou částí po místních komunikacích. Věříme, že zkapacitnění ve svém konečném důsledku přinese s sebou více pozitiv než negativ.

Mgr. et Mgr. Petr Hartoš, ODS

Vnější Pražský okruh (dálnice D0), ze kterého naproti vychází většina dálnic, měl být dobudovaný již v roce 2015. Výstavba dálnic je však ostudná. Tzv. „středočeská varianta“ není reálná, ale i funkčnost stávající trasy D0 naráží na skluz u tří úseků v lokalitách Ruzyně – Satalice. Zkapacitnění D0-510 označuje ŘSD jako: „...nezbytné úpravy dálnice D0 v návaznosti na stavby D0 511 Běchovice – D1“. Mimo zesílení mostu se ŘSD zavazuje provést protihluková opatření a monitorovat dopady na životní prostředí. Pravděpodobně nikdo nezastává názor, že jde o malý krok pro Dolní Počernice a velký krok pro Českou republiku. Zkapacitnění dálnice je jednoduše jednou z mnoha fází dostavby důležité dálniční stavby D0.

PhDr. Drahoslava Kráčmarová, Ph.D., DOLNÍ

Vydané územní rozhodnutí negativně ovlivní život každého z nás. Zbytečné vykácení velkého množství vzrostlých stromů povede ke zhoršení ovzduší a zvýšení hluků v celé obci. Některým občanům budou navíc vyvlastněny pozemky v daleko větším rozsahu, než je pro stavbu dálnice nezbytně nutné. Ochrana přírodního prostředí a zeleného rázu Dolních Počernic se vyskytovala ve volebních programech všech politických uskupení. Že se nepodařilo najít shodu napříč zastupitelstvem, a nebylo tak za naší městskou část podáno odvolání, je tedy pro mě záhadou...

JUDr. Petr Kšáda, STAN

Doufám a věřím tomu, že zamýšlená stavba bude ve svém výsledku sloužit ke zlepšení celkové dopravní situace v Praze a že jde i o pozitivní změnu v dopravě v naší městské části. Jedná se především o přeměnu prostorového uspořádání stávající dálnice. Jsou navržena protihluková opatření a náhradní výsadba. Stavba by měla ulevit dopravní zátěži, která se dnes výrazně dotýká naší městské části. Přeji si, aby se tato očekávání naplnila i ve skutečnosti.

Bc. Martin Lněnička, ODP

Zkapacitnění dálnice je dle mého potřebné. Samo o sobě problém dopravy nevyřeší, ale je potřeba začít. Odvolání je hodně na všech místech. Tím se vše protahuje, ale aut přibývá, a je potřeba okruh dokončit. Zkapacitnění je jedním kouskem do mozaiky.

Jan Paul, akademický malíř, DOLNÍ

Je to nesmysl a blud. Oficiálně prosazované řešení povede ke zhoršení dopravně bezpečnostní situace. Například pět křižovatek za sebou, které tam mají vzniknout, budou pro řidiče enormní zátěž v orientaci. Řidič bude muset udělat během 4 km až 12 rozhodnutí o volbě cíle, a to se bez spolujezdce, navigace či znalosti lokality nedá zvládnout. Navíc kolem sebe nic neuvidí, protože tam budou protihlukové stěny. Tohle není žádný obchvat kolem Prahy. Proč se trasa D0 511 u Říčan nelogicky zase stáčí ku Praze, a u Běchovic navazuje na DO 510? Protože plánovači nejspíš chtěli využít stávající napojení na Hradeckou a Mladoboleslavskou dálnici. Stačí se podívat do mapy. Aby to byl skutečně okruh kolem Prahy, musel by vést východní dálniční obchvat někde před Kolínem a ne zastavěnými lokalitami, kam patří i Dolní Počernice. Současné řešení nemá logiku, poškodí život lidí i prostředí a mělo být už na počátku odmítnuto. Je mi líto, ale DO 511 a 510 je čistá ukázka amatérské šmudlárny.

doc. PhDr. Iva Poláčková Šolcová, Ph.D., DOLNÍ

Rozhodnutí o zkapacitnění dálnice od Černého mostu po Dolní Počernice, tedy navýšení počtu jízdních pruhů v obou směrech, rozšíření dálnice o 50 až 150 cm, kvůli kterému bude poraženo (zcela zbytečně a převážně bez náhrady) tisíce stromů, považuji za hluboce uvízlé v politice a smýšlení 80. let minulého století. Do MČ přibude 40 tisíc vozidel denně, se svým hlukem a exhalacemi, na Počernice bude sjíždět o jeden celý dálniční pruh více aut. Je pro mě obrovským zklamáním, že Rada MČ, lidé mého věku, preferují asfalt a auta před stromy, přírodou, lidmi, že RMČ zcela rezignovala na své předešlé relevantní námítky, a že Vínici a celé DP prostě dala na hranu a experimentování ŘSD. Je mi to nekonečně líto.

Jakub Rambousek, DOLNÍ

Aktuální územní rozhodnutí pro stavbu dálnice obsahuje několik sporných bodů. Jedním z nich je naprosto zbytečně rozsáhlé kácení zeleně, které je problematické, vzhledem k tomu, že se jedná o velké množství vzrostlých stromů, které tvoří přírodní bariéru, snižují teplotu, zadržují vodu v krajině a také absorbují hluk a prach tvořený dálnicí. Kromě toho územní rozhodnutí umožňuje vyvlastňování majetku ve zbytečně velkém měřítku. Považuji za nepřijatelné, že městská část proti tomuto návrhu nepodala odvolání, jak bylo již řečeno na jednání zastupitelstva. Je nutné, aby stavební úřad rozhodnutí doplnil a byla zajištěna co nejvyšší možná ochrana životního prostředí a obyvatel, jelikož jakýkoliv drastický zásah takového rozsahu může znepříjemnit či ohrozit životy občanů.

Zbyněk Richter, ODS

Realizace této stavby úzce souvisí se stavbou SOKP 511 Běchovice – Dálnice D1. Obě tyto nadřazené dopravní stavby odvedou kamionovou dopravu mimo Štěrboholskou radiálu, což bude mít pozitivní dopad zejména na jižní zástavbu Dolních Počernic a též na dopravní zatížení ulic

Českokobrodská a Národních hrdinů. Z důvodu očekávaného navýšení počtu automobilů na této části SOKP probíhá v současnosti výstavba protihlukových stěn na stavbě 510 v oblasti Vinice a budou navýšeny též protihlukové stěny na mostu přes Počernický rybník. ZMČ Praha – Dolní Počernice na svých dvou mimořádných zasedáních, která byla svolána k projednání vydaného ÚR na základě žádosti 1/3 členů ZMČ s cílem odvolat se do tohoto ÚR, nepřijalo žádné usnesení.

Mgr. Jiří Schwarz, ODP

Zkapacitnění D0-510 vnímám v širším kontextu problematiky dopravy nejen naší MČ, ale i celé Prahy. Samo o sobě samozřejmě nevyřeší problém neutěšeného stavu dopravy u nás, ale je nedílnou součástí a jedním z nutných kroků celkového propojení s D1 a je třeba tak i na něj

nahlížet. Je tedy z mého pohledu podmínkou k realizaci celkového projektu propojení s D1, a tak budoucího příznivého řešení celkové dopravní situace nejen v naší MČ. Každá podobná stavba s sebou přináší celou řadu problematických otázek, které se neustálou blokáci nevyřeší. Daná stavba má tedy mou podporu.

Mgr. Markéta Stehlíková, PP

Ve stručnosti k položené otázce – nyní nevidím jinou možnost zkapacitnění dálnice D0-510, než jak je uvedeno ve vydaném Územním rozhodnutí. Jsou zde vypořádány námítky naší MČ a dalších MČ a jiných subjektů. Velmi často zažíváme dopravní situaci, která vede řidiče k tomu, aby vo-

lili objíždnou trasu přes ul. Českokobrodskou a také Národních hrdinů, což má negativní vliv na MČ a její občany, obdobně jako nadměrný provoz na Jižní spojnici. Opatření, která budou negativní vlivy stavby a provozu snižovat, jsou plánována, protihlukové stěny se již budují, bude doplněna zeleň. Návaznou stavbou je zbudování úseku D0 511 (Běchovice – D1).

Petr Stránský, ODS

Kladný. Jedná se celkově o prospěšnou stavbu pro Prahu i Dolní Počernice. Naše MČ Dolní Počernice není investor, projektant a ani budoucí správce, je ale spolu s dalšími desítkami organizací účastníkem řízení. Zkapacitnění má přímou souvislost s propojením na dálnici a dle vyjádření

projektantů lze očekávat pozitivní přínos v dopravě i pro Dolní Počernice. To neznamená, že se k ní nemůžeme vyjádřit a dát podnět k doplnění, vylepšení tohoto záměru.

Mgr. Jan Šroubek, PRO Dolní Počernice

Zkapacitnění Pražského okruhu dává smysl v případě výstavby propojení Běchovice - D1 a přeložky Českokobrodské ulice. Stavby dopravní infrastruktury jsou důležité a já jsem zastáncem pokroku. Věřím, že v konečném důsledku vše

povede k plynulejší a bezpečnější dopravě, počet aut se rozmělní a vliv na životní prostředí bude menší, než ze stojících kamionů v koloně na Štěrboholské radiále.

Ing. Pavel Vermach, Ph.D., DOLNÍ

Vydané územní rozhodnutí bohužel neobsahuje dostatečné podmínky na ochranu zdraví osob, povoluje zbytečné kácení obrovského množství vzrostlých stromů a umožňuje vyvlastňování majetku v rozsahu, který není pro stavbu dálnice

nutný. Rozhodnutí například předepisuje vypracování specializovaných studií, ale neukládá investorovi se dle jejich výsledků řídit. Sdružení, které v řízení zastupují, proto požaduje, aby stavební úřad rozhodnutí doplnil ve smyslu posílení ochrany životního prostředí, zabránění zbytečnému kácení stromů a omezení rozsahu záborů na nezbytně nutnou míru. Městská část v tomto směru selhala a potřebné odvolání nepodala. Podrobnosti z jednání jsou k dispozici v zápisech zastupitelstva.

Pokud vás zaujalo vyjádření některého ze zastupitelů a rádi byste získali doplňující informace, obraťte se přímo na autora příspěvku. Někteří zastupitelé se k položené otázce nevyjádřili. Kontaktní údaje naleznete na webových stránkách

<https://praha-dolnipocernice.cz/zastupitele-mc>

Redakční rada DPZ

Rychlé šípy a tajemství Stínadel na Chvalském zámku

Až budete mít toho čísla DPZ v ruce, budou sice letošní prázdniny minulostí, nicméně v září se dá vyrazit na výlety a procházky do okolí naší MČ. Jeden typ na zajímavou akci s dětmi bych si vám dovolil nabídnout.

Až do 5. 11. 2023 je v prostorách Chvalského zámku a v jeho tajemných sklepeních zpřístupněna velmi zajímavá výstava s názvem „Rychlé šípy a tajemství Stínadel“. Ta návštěvníkům představí fenomén české komiksové tvorby, kterým Rychlé šípy Jaroslava Foglara bezesporu jsou.

V prvním patře se nejprve seznámíte s neznámějšími ilustrátory tohoto jedinečného komiksu a v podzemí vás pak čekají ponurá zákoutí křivolakých uliček a záhadné úkoly. Je jen na vás, jestli se uličkami Stínadel rozhodnete bloudit na vlastní pěst, nebo jestli se pustíte do dobrodružné hry a pokusíte se rozluštit záhadu ježka v kleci. Součástí výstavy je totiž i doprovodná detektivní hra na motivy románu Záhada hlavolamu! Zavede vás na běžně nepřístupná místa Chvalského zámku a provede vás jedním z největších dobrodružství Rychlých šípů. Hra je zdarma ke vstupence na výstavu. Primárně je sice určena dětem školního věku, ale určitě si zapátrají i velcí. Takže vzhůru do Stínadel!

Martin Šíla, doprovodná ilustrace Marko Čemák

Z čeho nemáme radost II.

V minulém DPZ jsme zveřejnili fotografie některých projevů „také našich spoluobčanů“, nad kterými někdy zůstává rozum stát. Pokládáme si otázku, jak se vůbec takovýmto způsobem mohou někteří jedinci chovat. Bohužel, není plně v moci MČ „chytit je za ruku“ a nějakým adekvátním způsobem potrestat. Nejlepší by bylo, kdyby vlastními silami uklidili a svými finanční prostředky napravili to, co poškodí a znečistí...

Fotogalerie dalších negativních projevů těch – abychom byli slušní – individuí, která si neváží naší společné práce a úsilí o zvelebení naší MČ:

1–„Suvenýry“ zanechané některými „taky návštěvníky“ u rybníka 2–Poškozené zavlažovací zařízení kytíček v parku 3–Nepořádek okolo kontejnerů na odpad 4–Vizitka „inteligentů“ od sprejů na mostě přes Rokytku 5–„Kuchyňské vybavení“ místních bezdomovců 6–Odpadky poházené u rondulu v parku, koš (který zároveň poškodili), je přitom cca 3 metry daleko 7–Dotyčnému vandalovi bych nechal vzniklé poškození opravit a uhradit na jeho náklady.

Sluneční paprsek v naší MČ podesáté – rekordní a milionový

Tradiční první srpnová sobota, která bývá každý rok slunečná a horká, tentokrát ale neslibovala nic dobrého, aspoň co se týče počasí. Neustále proměny předpovědi počasí, doprovázené stále deštovými kapkami, mě dokonce přinutily vážně uvažovat o přesunutí celé akce. Ale nakonec byl svatý Petr nahoře na nás přívětivý a seslal nám po dobu hraní jen lehké deštivé kapky. A byly to doslova kapky štěstí a radosti. Od 8,30 hod. do cca 15 hod. se dalo hrát. Cílem akce je však, jako každý rok již deset let, podpořit organizaci Sluneční paprsek, sídlící v naší městské části. Předmětem činnosti této naší organizace je pomoci dětem po onkologickém onemocnění či s jinými závažnými problémy, a to formou rehabilitace pobytem u moře plného her, a tím zlepšit somatický stav dětí, který je často narušený léčbou, a ještě více i psychickou stránku jejich onemocnění. Formou her, dobré nálady, kamarádského spojení a soucítění s dětmi, jež i několik let neměly na různých ustláno.

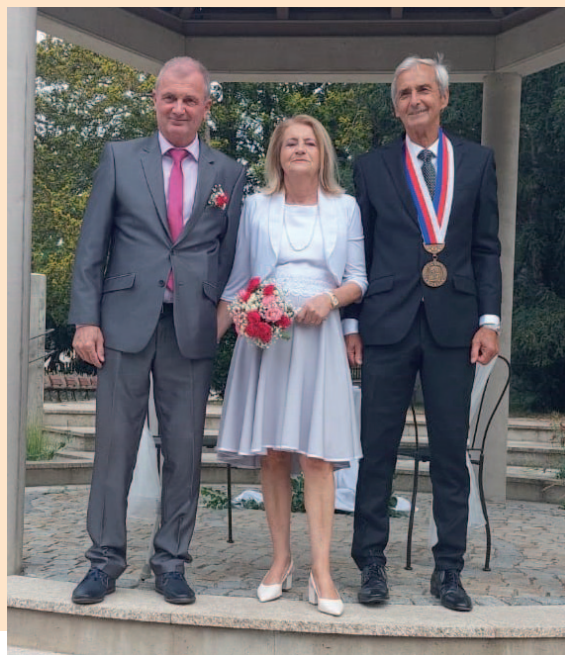
Tradiční formou pomoci našeho tenisového oddílu je jednak přispět startovním, a posléze i dražbou vybrat pro Sluneční paprsek finanční pomoc. Od roku 2013, kdy byl pořádán první ročník (se ziskem něco málo přes dvacet tisíc korun), se v průběhu let stala tato benefiční akce oblíbenou a respektovanou sportovní společenskou událostí. Každý rok pak přijíždějí pomoci s dražbou i známí umělci, např. Hanka Křížková, Alice Bendová, Richard Genzer, sourozenci Gondíkoví. A nejinak tomu bylo i letos, kdy nás navštívili a dražbu s humorem a grácií uskutečnili manželé Adéla Gondíková s Jirkou Langmajerem. Už před začátkem dražby jsme věděli, že pokud dosáhneme určité částky, bude kulaté výročí této akce korunováno celkovým ziskem za deset let přesahující milion korun. Možná i tato skutečnost stimulovala ty, kdož chtěli pomoci k přetahované o hodnotné dražené předměty, a tak se podařilo vybrat rekordní částku 270 300 tis Kč :-).

Rád bych poděkoval všem dražitelům jak za svoji osobu, tak i za celou správní radu naší nadace, ale hlavně za děti, které s námi jezdily k moři, a díky letošnímu roku i příští rok pojedou znovu. Rovněž děkuji všem, jež do dražby věnovali hodnotné dary, a i těm, kteří se dražby zúčastnili. Díky i těm, jež nemohli být osobně přítomni, a přesto věnovali startovní či finanční příspěvek. Velké poděkování patří Antonínu Zoubkovi a celé jeho rodině, Květě Langhammerové, Janu Šroubkovi, dobrovolníkům ze společnosti ČEZ a v neposlední řadě i starostovi Zbyňku Richterovi, který sportu a zvláště tenisu, stejně jako celé vedení naší MČ, upřímně fandí. Jistě bych mohl jmenovat za ta prošlá léta mnoho dalších osob, sdružených kolem tenisového oddílu, které pomáhaly či pomáhají, v čele s předsedou našeho místního Sokola Petrem Polcarem, a i jim patří velký dík. Vzácným hostem letošního ročníku byl i doyen české onkologie, přednosta onkologické kliniky FNKN prof. Luboš Petruželka, který byl nadšen posláním celé akce, její organizací a cateringem, ostatně jako my všichni, kdo se jí zúčastnili.

MUDr. Pavel Boček – předseda správní rady Sluneční paprsek

ÚCTYHODNÁ VÝROČÍ

V uplynulém období v naší MČ oslavily dva manželské páry dvě krásná výročí. **Manželé Mařencovi** si oslavili krásných šedesát let společné cesty životem a pan starosta Richter měl tu čest v našem parku znovu po padesáti letech oddat **manžele Černé**.

Manželé Mařencovi před šedesáti lety a dnes, na své diamantové svatbě.

Vlevo manželé Černí, kteří svůj padesátiletý svazek znovu stvrdili svatbou zlatou.

Redakce DPZ, jak jménem všech svých členů, tak i jménem celého vedení naší MČ, blahopřeje oběma párům k jejich krásným výročím a zároveň jim přeje spoustu radosti, zdraví a rodinného štěstí na jejich další společné cestě.

3.10.2023
19:00 hod.

TALK SHOW

Hotel Svornost
Novozámecká 284
Praha 9, Dolní Počernice

HANKA KŘÍŽKOVÁ
NAĎA KONVALINKOVÁ

Vstupenky:
www.smsticket.cz nebo
Oáza Dolní Počernice,
Stará obec 6, Praha 9
tel: 281 865 754

VĚRA MARTINOVÁ

17.10.2023 od 19:00
HOTEL SVORNOST

Novozámecká 284, PRAHA 9, Dolní Počernice
SOUČÁSTÍ KONCERTU BUDE AUTOGRAMIÁDA

Vstupenky zakoupíte: www.smsticket.cz,
Oáza Dolní Počernice, Stará obec 6, PRAHA 9

ROZHOVOR S NEJMLADŠÍM VÍTĚZEM VELKÉ PARDUBICKÉ Josef Vavroušek – „legenda od koní“

Již dlouho si říkám, že by bylo fajn dolnopočernickým čtenářům přiblížit neobyčejný život jejich souseda, místního obyvatele Josefa Vavrouška, a podělit se s nimi o jeho úspěchy v dostihovém sportu. Tento nápad přede mnou měli i jiní, mj. také Tomáš Král, kterému bohužel nebyl dopřán čas ho zrealizovat. Pokládám si za čest, že jsem panu Vavrouškovi mohla pro DPZ položit několik otázek já.

MB: Vyrůstal jste od mala s těmito ušlechtilými zvířaty nebo jste si k nim našel cestu později? Jaká je Vaše první vzpomínka na setkání s koňmi?

JV: Pocházím ze šesti dětí, měli jsme malé hospodářství. Jako nejstarší z kluků jsem musel po škole vydělávat peníze a podporovat rodiče doma. Mohl jsem jít do učení přímo na žokeje, ale jako ošetřovatel koní jsem měl tehdy větší peníze. Dostal jsem se na Xaverov, kde švagr dělal kováře a ten mě dostal ke koním, které jsme samozřejmě měli doma také, ale hlavně na práci. Zpočátku jsem si v práci na koně vůbec nesedl, poprvé snad až za dva měsíce. Moje první výplata stačila tak akorát na jídlo... Teprve po sezóně si trenér vzal „nováčky“ a učil je jezdit na koni. Já jsem uměl správně vysedávat již po první půlhodině, objevil ve mně talent... Za půl roku jsem už jezdil parkury, které se jezdily častěji než dostihy – ty byly jen „za odměnu“. Koně neměli své jezdce nastálo, ale střídali se. Odjezdil jsem třeba čtyři dostihy za rok – to dnes profík odjezdí za jeden dostihový den. Můj první trenér byl původním povoláním voják, major Josef Dobeš, který napsal několik knížek o koních, nejznámější je asi „S koněm přes překážku“, ze které lze čerpat znalosti o technice sko-

ku dodnes. Nic lepšího dosud nevyšlo. Major uměl i nádherně kreslit a vyřezávat, třeba šachové figurky. A jeho zkušenosti byly velmi cenné, mj. se umístil v soutěži družstev na 3. místě na olympiádě v Čáchách... Byl to tehdy v mém okolí jediný trenér, který uměl žákům ukázat, jak se na koni opravdu jezdí a co se po nich chce.

MB: Povězte nám něco o seznámení s Vaším osudovým koněm Letcem...

JV: Letec byl kůň původně určený na jatka. Byl totiž zlý a zákeřný, nebo ho tak alespoň viděli ti, co ho tam chtěli poslat. Major Dobeš si ale všiml, že si Letec se mnou rozumí víc než s ostatními, a tak podepsal „revers“ a nechal mi ho k tréninku. Vzpomínám si na naše první krmení, které „nevyšlo“, musel jsem mu ho hodit z vedlejšího boxu, ale později už jsem u něj v boxu i spával...

MB: Jezdit na koni neznamena jen užívat si této čiré radosti, ale také mnoho hodin dřiny a náročné práce kolem jejich stájí a při výcviku... Jak jste to vnímal Vy?

JV: Skoro každý si myslí, že koně jsou jen zábava. Obětovat jim velkou část svého života, to umí málokdo. U koní práce téměř nikdy nekončí. Ráno, v poledne, večer nakrmit, vykydat hnůj, vyhřebelcovat... Kůň mezitím pracuje – trénuje. Chvilka oddychu pro koně (i jezdce) nastávala třeba tehdy, když se koně mohli v klidu po cestě popást. Dnes, když se koně v oblasti dostihového sportu většinou chovají jen pro peníze, jsou koně o tyto okamžiky klidu někdy ochuzeni. Na Xaverově bývalo hodně dobrých koní, vzpomínám na Dakotu, Elsu, Báseň – tu jsem také jezdil. Holanďani u nás kupovali koně na aukci a najednou si jich koupili třeba i osmnáct. Pamatuji se na zootechnika z Mimoně, který kupoval a prodával koně Němcům. Měl vynikajícího hřebce, jehož sochu si nechal na památku od majora Dobeše vyřezat podle fotografie.

1

2

3

Velká pardubická v roce 1956. **1**–Letec dělá čest svému jménu na poslední proutěnce. **2**–Letec s jezdcem Vavrouškem těsně před cílem. **3**–Vítěz Letec a jezdec Vavroušek po dekorování.

MB: Co všechno se honí hlavou jezdcí při závodě? Jak vzpomínáte na svůj památný vítězný den?

JV: Ta „moje“ Velká pardubická byla možná teprve jedenáctým závodem v mém dosavadním životě. Před dostihem chtěl major Dobeš svého rajtáka (tedy mne) vyhodit pro štěstí do sedla, ale byl tak vynervovaný, že najednou neměl sílu. Mně bylo pouhých 19, tak jsem to ještě tak neprožíval a řekl mu: „já si vyskočím“ – a vyskočil... Do prvního místa v cíli! Zvítězil jsem „o čumák“. Snažil jsem se jet závod podle rady trenéra, který už měl zkušenosti ze svých dřívějších jízd v Pardubicích. Pro mne to byla generálka, na dráze se totiž trénovat nesmělo, a koně tudíž neměli pro konkrétní závod správně zažitou svalovou a dechovou práci. V Pardubicích byla k tréninku určena plocha za hospodou Veselka.

1947	RAYONE DE LUNE	M. SVOBODA
1948	VAR	M. BURET
1949	UČEŇ	M. KOTEK
1950	VAR	O. DOŠTAL
1951	SALVATOR	J. JUNGMAN
1952	VÍTEZ	V. HEJMOVSKÝ
1953	JUNÁK	M. SVOBODA
1954	UNKAS	F. PALYZA
1955	FURIOSO XIV	L. RAIMOND
1956	LETEC	J. ČAJDA
1957	EPIGRAF	J. VAVROUŠEK
1958	EPIGRAF	V. P. FEDIN
1959	EPIGRAF	V. P. PRACHOV
1960	GRIFEL	V. P. PRACHOV
1961	GRIFEL	I. LAVDEJEV
1962	GABOJ	I. LAVDEJEV
1963	KORAN	R. P. MAKAROV
1964	PRIBOJ	E. VÍTEK
1965	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1966	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1967	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1968	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1969	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1970	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1971	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1972	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1973	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1974	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1975	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1976	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1977	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1978	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1979	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1980	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1981	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1982	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1983	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1984	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1985	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1986	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1987	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1988	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1989	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1990	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1991	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1992	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1993	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1994	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1995	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1996	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1997	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1998	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
1999	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
2000	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
2001	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
2002	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
2003	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
2004	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
2005	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
2006	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
2007	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
2008	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
2009	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
2010	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
2011	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
2012	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
2013	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
2014	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
2015	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
2016	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
2017	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
2018	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
2019	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
2020	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
2021	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
2022	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
2023	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
2024	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN
2025	PRIBOJ	V. Z. GORELKIN

Manželé Vavrouškoví na pardubickém závodisti u pamětní desky všech vítězů Velké pardubické

MB: Máte určitě radost ze svých „pokračovatelů“ a dalších naděnců tohoto oboru. V sídle Oázy Dolní Počernice v budově infocentra se v květnu a červnu uskutečnila dvě setkání Vás

a studentů Střední jezdecké školy v Chuchli, obor chovatelství. Jejich třídní, Ing. Martina Sýkorová, která také jezdila Vaše koně, a její studenti si s Vámi přijeli popovídat. Věřím, že jim toto setkání zprostředkovalo nevšední pohled na život u koní, stejně jako mně. Děkuji Vám za milý rozhovor a paní Evě za vynikající pohostění. V neposlední řadě také za možnost s Vámi společně navštívit závodisti v Pardubicích a nasát tu pravou závodní atmosféru za přítomnosti mnoha legend – vítězů Velké pardubické.

Josefa Vavrouška zpovídala **Markéta Brožová**

Foto ze setkání vítězů Velké pardubické.

MB: Kdy jste jel závodně naposledy? Sednete si na koně ještě dnes?

JV: Dnes už bohužel ne. Poslední závod jsem jel asi v padesáti na Xaverově. Startoval ho tehdy Ing. J. Šindler. To už jsem měl své vlastní koně. Skončil jsem druhý za p. Bartošem (otec současného žokeje Josefa Bartoše) a rovnou z cíle jsem musel za doktorem s ledvinovým záchvatem, což nejspíš způsobilo mou indispozici. Ale je pravda, že moje kobylka na to stejně asi neměla, byla dušná a nedala se udržet.

MB: Jak Vaše nadšení a celoživotní lásku ke koním s Vámi prožívá Vaše paní Eva Vavroušková? Sdílí tuto vášň i Vaše děti? Co všechno Vám život s koňmi dal a třeba také vzal?

JV: Žena to svým způsobem „odnesla“. Bez její bezmezné trpělivosti, oddanosti a lásky ke mně by to nešlo. Děti (Eva a Pepík) jako malé ke koním moc nesměly a zažily u koní hlavně práci. Měl jsem v podstatě tři zaměstnání, jako brusič v ČKD jsem sloužil dvanáctky na temperovacích pecích, mimoto jsem navíc brousil odlité čapky (takové ty bílé „hrnky“ na sloupech vysokého el. vedení) a do toho všeho ještě starost o koně. Eva (manželka) měla někdy koní opravdu plné zuby. Syn Pepík později po mně převzal péči o koně. Fyzická námaha a dieta v jídlu kvůli váze, kterou jsem se udržoval ve formě, mi zcela jistě prodloužila život.

Jezecká škola na návštěvě v naší Oáze.

STAROU OBCHODNÍ STEZKOU Z KOLÍNA DO PRAHY

3. část • Středověké krčmy a hostince

V předminulém Dolnopočernickém zpravodaji vyšlo druhé vyprávění o staré obchodní stezce z Kolína do Prahy, která vedla přes naši obec, věnované středověkým krčmám a hostincům. A o tom, co se v nich hostům podávalo k jídlu a pití a jak se hosté bavili při jejich návštěvě, si povíme v další části našeho vyprávění. Opět použijeme text historika Petra Dočekala, který nám ho, na prosbu redakce DPZ, dovolil přetisknout, za což mu velmi děkujeme. Tak co to tehdy, ve středověku, v těch krčmách a hostincích vlastně bylo na „jídelním lístku“?

Jídelníček se ve středověkých pohostinských zařízeních lišil podle toho, jakým zákazníkům byl podnik určen, tedy zda hostinec navštěvovala chudší nebo bohatší klientela. I tak ale můžeme najít společné znaky.

V období, které historici nazývají středověkem, se pěstovala velmi odolná pšenice, ječmen, žito, vzácněji pohanika, proso. Z obilí se dělaly sladké i slané kaše a placky, které se pekly v peci nebo na rozpálených kamenech. Toto byla nejběžnější jídla, která si „poručili“ hosté krčem obvyklejších. Středověká strava neznala brambory. Ke kaším a plackám se hojně jedla zelenina. Nejrozšířenější bylo pěstování pastináku, mrkve, petržele, ale i dnes druhy téměř neznámé – rapontika, sevlák (potočnice). Důležitou potravou byly jedlé řepy – tuřín a vodnice.

Do sladkých kaší se dávalo ovoce. Nejrozšířenějšími ovocnými stromy u nás byly už v polovině 10. století jabloně, hrušně a překvapivě i broskvoně. Ovoce se jedlo syrové, popř. se konzervovalo sušením nebo se z něj vařila povidla.

Chudší návštěvníci středověkých hostinců rovněž jedli luštěniny. Nejběžnější luštěninou byl hrách, méně se u nás dařilo čočce. Například hrách se jedl se slaninou nebo s rozinkami, medem a mandlemi anebo naklíčený a opražený. Ke slazení se používalo nejčastěji ovoce nebo med.

Bohatší pocestní si v hostincích mohli dopřát i maso. Nejvíce se jedla drůbež – slepice a husy. Mnohem častěji než dnes se jedlo maso jehněčí. Chytaly se také různé druhy divokého ptactva, lovila se drobná zvířata: raci, žáby, sysli, veverka či ježci. Častým masem na stole byly ryby, které bylo možné volně lovit v řekách a kupovat od majitelů rybníků – hlavně klášterní statky byly proslulé chovem ryb. Mořské ryby se k nám také hojně dovážely ve formě slanečků a byly dostupné i chudším vrstvám.

Maso se často upravovalo s medem nebo ovocem; hodně se při vaření využíval morek a zvířecí krev. K ochucení jídel hostinský používal koření z domácích bylinek. Šlo zejména o chmel, šalvěj, petržel, mátu, mateřídoušku, kmín, šafrán, anýz, tymián, majoránku, saturejku, libeček a kopr. Důležitou složkou jídelníčku bylo mléko a výrobky z něj. Používalo se mléko kravské, ovčí, kozí, ale i koňské.

Nejčastějším nápojem ve středověkých krčmách bylo pivo. Podle toho se též nazývalo „tekutý chléb“. Pily ho všechny vrstvy i jako náhražku vody, neboť to byl jeden z mála způsobů, jak zahnat žízeň a nevystavovat se přítom střevním onemocněním. (Pivo nahrazovalo

pitnou vodu téměř až do konce 19. století. Kromě dospělých pily pivo běžně ve středověku i děti.) Chudí pili v hostincích řídké a méně kvalitní, bohatí si mohli dovolit „husté“, lepší pivo. Na rozdíl od dnešních piv byla tehdejší piva mnohem hutnější a i na vzduchu (ve džbánu) vydržela dlouho čerstvá (nevětrala).

Víno si v hospodách dopřávala většinou jen šlechta, ovšem záleželo na regionu. Víno, které dopravou ztratilo kvalitu, bylo upravováno medem a kořením. Lidovými nápoji byly nekvašené šťávy z mízy stromů (javor, bříza) a různé mošty. Většinu lihových nápojů nahrazovala medovina. Pila se pro chuť i pro radost. Postupem času se rozmohla velkovýroba a vyrábělo se několik druhů – světlá, tmavá, nahořklá. Prodej medoviny se soustředil do zvláštních krčem. Její obliba však klesala a nahrazovalo ji pivo a víno. Podobným nápojem byl i hypokras neboli medové víno. Destilaci a výrobu alkoholu objevují Arabové v 9. století, do Evropy se rozšiřuje jeho výroba teprve ve 13. a 14. století. Základem bylo víno, které se přepálilo s přísadou soli; požitelný nápoj vznikl, až po dvoj- nebo vícenásobném pálení a čištění.

Základním jídelním nástrojem byl tehdy prostý, po jedné straně broušený jídelní nůž, sloužící ke krájení chleba a masa. Jídlo se jedlo rukou, bez ohledu

na sociální postavení a příležitost. Polévky a kaše se jedly lžící, většinou dřevěnou, která byla výrazně kratší než dnes. Bylo zvykem si mytí rukou pouze po každém masitém chodu – na mytí rukou při jídle sloužily mísy s vodou, tzv. medenice. Nádobí bylo většinou ze dřeva nebo keramiky, mísy pak někdy také pletené – proutěné, slaměné apod. Ze stolních nádob se používalo množství různých mís, misek, džbánů a dřevěných či kovových pohárů, číší aj.

Středověké krčmy neplnily pouze roli občerstvovacích a stravovacích zařízení, ale lidé sem chodili také z důvodu společenského setkávání a zábavy. Již od dob starověkých se osazenstvo hostinců, mnohdy posílené alkoholem, často uchylovalo k různým hrám, většinou v jejich hazardní formě, tzn. o peníze.

Snad již od vzniku lidstva byly ke hrám používány kostky. Jak jejich název napovídá, jednalo se nejprve o části kostí či drobné kůstky, které se pravděpodobně používaly k věštění nebo k losování. Později se kůstky začaly doplňovat zářezy, a jak jsme zvyklí u dnešní formy kostek, i puntíky či jiným početním označením. Tím se jejich funkce změnila. Začaly sloužit k losu náhodných čísel. Používaly se jak samostatně (hra v kostky), tak jako součást jiných, zejména deskových her. Zpočátku měly kostky různé geometrické tvary, až ve středověku se postupně začaly používat kostky ve formě takové, jak je známe dnes, tedy kubické kostky. Kostky jsou jednou z nejčastěji hraných her ve středověku. Šlo o nejjednodušší formu hry – o úspěchu zde většinou rozhodovalo jen štěstí a není k ní potřeba žádného strategického myšlení. Díky své jednoduchosti kostky pronikly i do nejnižších vrstev, kde byly velmi oblíbené. Vrhcáby (Backgammon, Wurfzabel) nebo nesprávně vrhcáby, je stará desková hra pro dva hráče. Slovo vrhcáb vzniklo přeložením německého slova Wurf (vrh) a počestěním slova Zabel (poněmčené latinské slovo tabula – deska).

Původ hry sahá až ke starým Sumerům 5 000 let před naším letopočtem. Vrhčáby se hrály v Řecku a Římě a do celé Evropy se rozšířily ve středověku. Ve hře nezáleželo pouze na štěstí při hodu kostek, ale i na taktické dovednosti hráče. Hrál se na desce zvané „vrhčábniče“, každý z hráčů měl dvě kostky a patnáct kamenů, které posunoval po hrací desce.

Hazardní hry s kostkami přitahovaly pochopitelně falešné hráče, kteří se snažili ošidit co nejvíce důvěřivců. Hlavně díky nim se kostky staly nejen nejoblíbenější, ale také nejodsuzovanější hrou. Pokřivená kostka byla známa už v prehistorických dobách. Nejčastější formou úpravy bylo vybroušení části okraje, takže kostka se kutálela s určitou odchylkou. Druhým způsobem bylo zatížení jedné strany kostky.

Další velice oblíbenou hazardní hrou ve středověkých krčmách byly karty. Původ karet pravděpodobně sahá do staré Číny kolem roku 1 000 n. l. Do Evropy se snad dostaly díky křižáckému tažení. Záznamy o kartách v Evropě existují již z přelomu 13. a 14. století. (Italské taroky jsou zmiňovány již v roce 1299 a Jana Brabantská se zmiňuje o kartách v Nizozemí v roce 1379.) Karty si vydobily velkou popularitu a staly se součástí společenského života všech sociálních vrstev. Samotný pojem karta bychom mohli odvodit od termínů ze středověkých slovníků jako chartae, cartae, nebo charticelae. Tyto pojmy se původně používaly jako název pro psací papír vyrobený z papýru a později se toto označení přeneslo na hrací karty. V českých zemích dosáhly karty pravého rozmachu v době po husitské revoluci, kdy se lidé začínali navracet zpět ke světským zábavám. Na konci 15. století byly karty rozšířeny ve všech vrstvách obyvatelstva – od krále přes šlechtu až po městské či venkovské krčmy. Kneží se proti kartám ostře stavěli, a to jak katoličtí, tak i utrakvističtí. Her existovalo několik: „flus“ (cílem bylo sestavení řady karet jdoucích po sobě), „trumfa“ (vyhrával ten, kdo měl krále), „lancknecht“, „malá prima“ atd. Kostky, vrhčáby, karty byly nejrozšířenější zejména mezi nižšími vrstvami, hrály se ve venkovských krčmách, hostincích pro chudé pocestné, šencích na pokraji měst. V pohostinských zařízeních, kam mířili šlechtici či církevní hodnostáři, tedy urozené panstvo, se často hrávaly šachy. Šachy (resp. šach; z perského slova šáh, panovník) vznikly v 15. století v jižní Evropě úpravou perské hry šatrandž (kolem roku 600 n. l.), následníka staré indické hry čaturanga (tj. „čtyři součásti vojska“ – pěchota, jízda, sloni a válečné vozy, předobrazy dnešních šachových pěšců, jezdců, střelců a věží).

V krčmách se hrály též kuželky, zvláště v městském prostředí. Pod pojmem „koule“ se zase skrývá mnoho různých her, jež vedly k modernímu kulečnicku, krocketu, petanque atd. I klasické skořápky mají svou dlouhou historii spjatou s prostředím krčm a hostinců.

Je obecně známo, že gamblerství mělo tehdy své zastoupení mezi všemi sociálními skupinami. K omezování hazardu vedly ale už tenkrát stejné motivy jako dnes. Tedy obavy před pácháním násilné a majetkové trestné činnosti spojené s poměrně velkým obratem

peněz a častým scházením pochybných živlů. Problém s vášnivými hráči musel řešit dokonce císař Karel IV. ve svém zákoníku Majestas Carolina. Kostky v něm měly být zcela zapovězeny všem obyvatelům Zemí koruny české. Zákoník však nebyl přijat, a tak falešní i poctiví hráči dál vysedávali v krčmách a obírali hry chtivé lidi o jejich výdělky.

Do krčmy také často zavítali potulní kejklíři, hudebníci, zpěváci, mimové a tanečníci (žakéři). Stávalo se to zejména v dobách trhů a slavností, ale některá bohatší města si dokonce vydržovala profesionály, jejichž úkolem nebylo jen provádět zábavu, ale také ji kultivovat. Kočovní hudebníci byli většinou původu lidového, zpívali a recitovali posluchačům sobě rovným v chudších hostincích. Jejich urozenější kolegové se nazývali minesengři. Ti poskytovali zábavu panstvu. Tito potulní kejklíři však neměli ve středověkém právu zastání a církev jim dokonce odírala právo křesťanského pohřbu.

Středověký hudebník měl k dispozici mnoho různých hudebních nástrojů, jimiž mohl zpěv doprovázet. Byly to například dudy, flétna, fujara, loutna (drnkací nástroj s hmatníkem, patří k nejstarším nástrojům, v Evropě nejběžnější do 18. století), niněra (starý strunný nástroj, na kterém hráč levou rukou tiskl klávesy a tím struny zkracoval a pravou rukou otáčel klikou, která otáčela kolem a struny rozechvívala), šalmaj (dechový nástroj vydávající nezaměnitelný hluboký zvuk). Samozřejmě existuje velká řada bubnů a bubínků, časté též byly rolničky připevněné ke kotníkům.

Touto třetí částí bychom uzavřeli naše vyprávění o staré obchodní stezce z Kolína do Prahy, kde naše obec, resp. hostinec Barborka, představovala tehdy ve středověku důležité místo pro všechny, kdo po ní putovali. Doufáme, že jste se v našem vyprávění dozvěděli nové a zajímavé věci o životě našich předků, který byl sice těžký, ale ne tak jednotvárný a prostý, jak nám někdy bylo ukazováno v dějinách dějepisu.

(Úvod: **Martin Šíla**, text článku: **Petr Dočekal**)

Nová Boží muka v Hostavicích aneb co se událo u sousedů

Křížků, kapliček, Božích muk a smírčích kamenů stojí u cest na polích nebo před obcemi spousta. Většinu z nich tam lidé umístili před mnoha desetiletími, ba i staletími. Občas se ale najde výjimka. Úplně nová Boží muka stojí od konce července letošního roku u lipové aleje v pražských Hostavicích.

Kde se tam vzala? Tak tuto otázku nám vyjasnil Radek Novotný, předseda sdružení „Spolek Hostavice Praha 14“, jenž sdružuje občany, kteří si dali za svůj cíl zvelebovat čtvrť Hostavice: „*Tato akce vznikla na základě podnětu lidí z našeho spolku, a i dalších občanů z Hostavic, a to v okamžiku, když jsme tuto naši alej dali do soutěže „Alej roku 2023“. A tam jsme se k myšlence této stavby inspirovali, jelikož v této soutěži byly přihlášeny různé typy alejí, kde nejruznější Boží muka již stála. No, a tak jsme si řekli, co třeba takhle Boží muka zbudovat i v této naší krásné aleji.*“

„Když Spolek Hostavice oslovil vedení naší městské části s myšlenkou, že by takovouto kapličku Božích muk rád zrealizoval i v této městské části, tak jsme to vnímali jako příležitost podpory nejen občanů, ale i místních komunit, a vyšli jim maximálně vstříc“ řekla Soňa Tománková – místostarostka MČ Praha 14, která byla na slavnostním vysvěcení nových Božích muk rovněž přítomna.

A jelikož Spolek Hostavice tvoří velmi podnikaví lidé, není od nápadu k vlastní realizaci daleko. Po vyřízení veškerých „papírových“ náležitostí, stavebního povolení, došlo k zakoupení sloupu Božích muk, který byl v polovině července nainstalován na vybrané místo. A pak proběhla nejdůležitější věc – na vrchol Božích muk, do malinkaté kapličky, byla uložena soška Panny Marie a dne 26. 7. 2023 došlo k slavnostnímu vysvěcení a požehnání ze strany Římskokatolické farnosti Kyje, což velmi rád obstaral její farář, otec Edward Walczyk. Samotná soška je velmi hezká, je provedena v liturgické podobě Rosa Mystica (Růže tajemná), což je jedno z nejhezčích ztvárnění Panny Marie.

Vlastní stavba Božích muk ale byla možná zejména díky sponzorskému daru místního občana Martina Mikulenčáka, který nám k tomuto nápadu řekl:

„*Hostavický spolek jsem moc rád podpořil, jsme v něm všichni spolužáci z dětství a tady, kde teď stojí tato krásná nová Boží muka, jsme to naše dětství společně prožili. Táhle v Pískovně jsme chytali bělice a na Čihadlech jsme sáňkovali. Vždyť ty křesťanské hodnoty a ten mariánský kult je tady u nás v Čechách hodně rozšířený a myslím si, že každý se v této úspěšné době chce na chvíli zastavit, sednout si, poprosit a poděkovat. A toto místo nás prostě přitáhlo zpět, asi to tak má být a ta Panenka Marie je moc krásná, a já z toho, že se nám to povedlo zrealizovat, mám velkou radost.*“

Slavnostnímu obřadu svěcení v hostavické lipové aleji přihlíželo na tři desítky místních občanů. Obřadu se zúčastnil jak starosta Prahy 14 pan Jiří Zajac, tak i zmíněná paní místostarostka, a samozřejmě i členové Spolku Hostavice. Akci si nenechal ujít ani předseda redakční rady našeho Zpra-

vodaje společně s manželkou. Se členy Spolku Hostavice jej rovněž pojí dlouholeté přátelství, myšlenku této stavby velmi podporoval a spolku pomáhal s vyřizováním podkladů ke stavbě. Slavnostní svěcení doprovodila skladba Ave Maria v podání operní pěvkyně Hany Peckové.

Jako závěrečnou tečku za touto akcí bych použil slova otce Edwarda Walczyka, které pronesl po obřadu svěcení:

„*Modlili jsme se tu za všechny občany, přimlouvali jsme se za naše město a snažili jsme se udělat u těchto nově postavených Božích muk hlavně místo zamyšlení. Ať nejen všechny, co půjdou kolem nich, potěší, ale ať jim přinesou i duchovní podporu a ať jim pomohou se zastavit a zapřemýšlet v této úspěšné době.*“

Nová Boží muka teď tedy stojí na konci lipové aleje v Hostavicích, nedaleko starého brodu přes Rokytku. Pevně věřím, že splní vše výše pronesené. Naše věřící spoluobčany, co půjdou okolo nich, duchovně povzbudí a všechny ostatní kolemjdoucí určitě potěší pohled na novou hezkou stavbu v okolí naší městské části.

Na základě podkladů Hostavického spolku zpracoval **Martin Šíla**

Foto: Martin Šíla

Pouť v Dolních Počernicích

V neděli 20. srpna 2023 se konala tradiční poutní slavnost Nanebevzetí Panny Marie. Farníci se sešli v 9 hodin v našem kostele Nanebevzetí Panny Marie při bohoslužbě, kterou i letos sloužil páter Libor Ovečka, za asistence ministrantů malých i velkých a za nádherného zpěvu i melodií z chóru.

Po mši se tradičně konalo poutní veselí na prostranství vedle kostela, na které si farníci donesli pochoutky sladké i slané, studené i teplé a dospělí farníci mohli svlažit svá hrdla i točeným pivem (a ti malí si pro změnu mohli zaskákat na nafukovacím hradu). Počasí se také povedlo, takže lze konstatovat, že se letošní pouť velmi vydařila.

Martin Šíla

První svaté přijímání

V počernické farnosti letos 8 dětí přijalo svátost prvního svatého přijímání. Na obrázku s katechetkou Evou Nožičkovou a administrátorem farnosti Liborem Ovečkou. Slavnost proběhla v neděli 4. 6. dopoledne a byla následována hostinou s rodinami, kmotry dětí i mnoha farníky na farní zahradě.

GENERALNÍ SPONZOR AKCE

Babí léto

= REVIVAL =
 28. ročník hudebního festivalu

16.9.2023 od 14 hod.
 Zámecký park Dolní Počernice, Praha 9

Slavnostní zahájení
 Rokytka - dětský pěvecký sbor
 Zábavná hudební show nejen pro děti
 Jiří Schelinger TRIBUTE Mladen Djelmo
 Slovo starosty a 1. slosování soutěže
 Brontosauři revival
 Crazy Dogs
 2. slosování soutěže
 Slosování hlavní ceny od LOUDA Auto a. s.
 Kabát revival Vansdorf J.B.
 Janny's Hog Ranch

**Babím létem Vás provede moderátor
 Slávek Boura**

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

GENERALNÍ SPONZOR AKCE

Babí léto

28. Zahradní slavnosti
 doplňkový program hudebního festivalu

9.9. BĚH BABÍHO LÉTA
 zámecký park - pořádá Dětský domov

9.9. MEMORIÁL ONDŘEJE LUKEŠE
 tenisový turnaj - pořádá oddíl tenisu Sokol

**14.9. ADELE
 KRISTY & LIVE BAND**
 koncert v amfiteátru zámeckého parku

15.9. PIVOBRANÍ
 v amfiteátru zámeckého parku

16.9. BABÍ LÉTO
 v amfiteátru zámeckého parku

15. - 16.9. POUŤOVÉ ATRAKCE
 ve štěpnici

16.9. VOLEJBALOVÝ TURNAJ
 pořádá oddíl volejbalu Sokol

16.9. JEZDECKÉ UKÁZKY
 v areálu bývalého Svazarmu

24.9. MEMORIÁL TOMÁŠE KRÁLE
 pořádá oddíl atletiky - Sokol, hřiště u ZS

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

VII. POČERNICKÉ

PIVOBRANÍ

15.9.2023 od 16:00

ELÁN
 revival

MODERUJE JAN SZYMIK
 KAPELY:
 DOMINIKA | COVERS DUO | ARTMOŠFÉRA
 KŘEŠT POČERNICKÉHO MAGNÁTU
 SOUTĚŽE | POČERNICKÝ HERKULES | BEERVIVOR
 PROHLÍDKY PIVOVARU VŽDY OD 18:00, 19:00 A 20:00

KONCERT

AMFITEÁTR
 ZÁMECKÝ PARK
 NÁRODNÍCH HRDINŮ 3
 PRAHA 9 - DOLNÍ POČERNICE

14.9. 2023
 od 19 hod.

VSTUPENKY:
www.smsticket.cz

 KUP VSTUPENKU NEBO
 ZJIŠTVÍTE INFORMACI

ADELE
 KRISTY & LIVE BAND

Oáza Dolní Počernice
 Stará obec 6, Praha 9
www.oazadopo.cz
 tel: 281 865 754

<https://adelekristytribute.com/>

MĚSÍC	DATUM	ČAS	MÍSTO	AKCE
ZÁŘÍ	14. 9. čtvrtek	19.00 - 21.30	Amfiteátr - park	koncert ADELE KRISTY & LIVE BAND
	16. 9. sobota	14.00 - 22.00	Zámecký park	BABÍ LÉTO (hudební festival)
ŘÍJEN	3. 10. úterý	19.00 - 21.30	Hotel Svornost	HANKA KRÍŽKOVÁ a NAĎA KONVALINKOVÁ (talk show)
	8. 10. neděle	13.00 - 17.00	Zámecký park	CYKLOHRÁTKY
	17. 10. úterý	19.00 - 21.30	Hotel Svornost	koncert VĚRA MARTINOVÁ
LISTOPAD	14. 11. úterý	19.00 - 21.30	Hotel Svornost	koncert „MŮJ VZOR, BOŽSKÝ KAREL“
PROSINEC	1. 12. pátek	15.00 - 19.00	OÁZA - infocentrum	MIKULÁŠSKÁ
	10. 12. neděle	9.30 - 13.30	Hotel Svornost	VÁNOČNÍ SETKÁNÍ SENIORŮ
	22. 12. pátek	14.00 - 18.00	OÁZA - KC - park	ADVENTNÍ ZASTAVENÍ

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA, sledujte FB

PŘIJĎTE, TĚŠÍME SE NA VÁS :-))

DĚTSKÝ BAZÁREK

Dolní Počernice
pátek 22. 9. 2023
15 – 19

ve vnitřních i vnějších prostorách
Oázy a KC Jako Doma

- Oblečení, boty dětské i dospělé, hračky, sportovní potřeby, věci do domácnosti aj.
- Registrace prodejního stolu 100 Kč a bližší info: andrea.stejskalova@centrum.cz

Akce je pořádána ve spolupráci s Oázou a KC Jako Doma

SENIORSKÝ DEN

V pátek 23. 6. 2023 odpoledne jsme v zahradním areálu Dětského domova uspořádali další sportovně zábavné odpolední klání pro naše seniory. Protože už po mnoha letech občas těžko hledám nová a neotřelá slova pro popis událostí, vzala jsem tentokrát zavděk textem dvou došlých dopisů přímo od návštěvníků akce. Jejich pohled na věc nás velmi potěšil a možná pro příště naláká k účasti i ty, kteří se doposud z nějakého důvodu zdráhali přijít... Děkuji jim tímto za odvahu a snahu prezentovat veřejně svá slova a zároveň nesmím opomenout poděkovat všem našim spolupracovníkům a sponzorům, bez nichž by Seniorský den v této podobě prostě nebyl.

Markéta Brožová, Oáza Dolní Počernice

Dobrý den,

chtěla bych Vám upřímně poděkovat za úžasnou akci, které jsem se zúčastnila v pátek 23. 6. 2023 se svými rodiči.

Do Dolních Počernic jsme se přistěhovali před čtyřmi roky a velmi brzy jsme si tuto lokalitu s jejím krásným okolím zamilovali. Líbilo se nám také množství akcí, které se tu konají. Všimli jsme si především těch pro děti. Leč naše děti jsou již velké.

Minulou středu k nám přijeli rodiče z Vysočiny, neboť maminka měla objednané vyšetření v nemocnici Motole. Při procházce Počernicemi si maminka všimla plakátku zvoucího na Seniorský den. Zaujala ji především kapela Staropražští Pardálové, kterou si chtěla jít poslechnout.

Rozhodla jsem se rodiče na tuto akci doprovodit i s naším pejskem. Krátce po vstupu do areálu tatínka oslovila jedna z paní pořadatelek a vybídla ho, aby si šel zasoutěžit. Tatínek, kterému bude brzy 78 let, skromně odmítal s tím, že tohle on nechá mladším. Paní se nenechala odbyt a tatínek nakonec souhlasil. Přidala se i maminka, které je 74 a nikdy nebyla sportovní typ. Oba si nechali zhotovit kartičku na sbírání razítek a já s nimi obcházela stanoviště, kde plnili různé úkoly. Ukázalo se, že jsem se hodila k nošení batůžku i tatínkovy malé taštičky na doklady. Rodiče tyto propriety museli často odkládat, když hráli třeba petanque nebo krocket, a zcela na ně zapomněli, když byli zaujati hrou.

Tatínek s maminkou nikdy takovouto akci určenou seniorům nezažili. Mně nedávno čas vyměřil půl století a mým povoláním je práce s dětmi - učím na základní škole. Absolvovala jsem tudíž spoustu

podobných akcí věnovaných dětským účastníkům nejen se svými již téměř dospělými dětmi, ale i s žáčky. Nikdy mě nenapadlo, že pro seniory je možné uspořádat obdobné soutěžení, které jim může přinést spoustu radosti a úsměv k tomu.

Chci vám proto vyjádřit velké uznání. Moji rodiče si páteční odpoledne opravdu užili. Sledovala jsem, s jakým nadšením šli od jednoho stanoviště ke druhému. Tatínek se mi svěřil, že dřív kopal do brány zcela přesně, ale dnes už to není jen tak. Naprosto úžasné bylo místo, kde na seniory namísto úkolu čekaly dámy, které razítkovaly a ještě masírovaly. Geniální!

Při úkolech i po jejich splnění si mí rodiče pobrukovali nebo i zpívali zplna hrdla spolu s veselými muzikanty jim dobře známé lidové písničky.

K naprosté dokonalosti SENIORSKÉHO DNE ZDRAVÍ přispěl i fakt, že nebe bylo spíše podmračené, žhnoucí slunce si asi vzalo dovolenou a déšť přišel až v noci. Paráda...

Ještě jednou Vám děkuji za nezapomenutelné chvíle, které jsem mohla sdílet se svými nejbližšími.

Jsem přesvědčena, že podobně nadšeni byli i ostatní účastníci. Děkuji především všem pořadatelům, mezi nimiž nechyběli ani dívky a mladí muži. Na fotbalovém hřišti byl nesmírně trpělivý a milý mladík, ale stejně tak trpěliví a milí byli i pánové u petanque, krocketu a stolního tenisu. Děkujeme vám všem.

S přáním všeho dobrého a krásného léta,

Mgr. Lenka Josková

Pátek 23.6.2023

JAK JSME PROŽÍVALI SENIORSKÝ DEN V DOLNÍCH POČERNICÍCH

Procházíme krásným zámeckým parkem a čím dle se blížíme káli, slyšíme hrát a zpívat Staropražskou kapelu „Nemalem, nemalom“. náš krok se změnil na pochodový. Před kapelou jsme dospívali a do rytmu si zatleskali. Hrátko přínání! To registraci následovali plnění různých disciplín. Tak jsme udělali něco pro své zdraví a ještě se pobavili. Organizátoři k nám byli vstřícní a špělní. Hurá! máma spláchna. Pozorovali jsme, jak někteří senioři naučíte a soustředěně plní jednotlivé úkoly na stanovištích. nám šlo nejvíce kopání do branky. Podarilo se nám dokonce překonat i brankáře, - i když jen jednou. Bohatě občerstvení, hadlo, spór plnění naší generace: lidovky, hačlarky, písně za Smaforu, to vše přispělo ke krásné atmosféře dne seniorů. Tak jsme hlasitě do rytmu a hlasitě zpívali. U nás na staropražská kapela najednou jsme si nepřipadali jako osmdesáti letí senioři, ale jako v době našeho mládí - roseti a rozjásaní. Na velmi vydařený den seniorů, dobře organizovaný, děkujeme z celého srdce všem, kteří se podíleli na jeho přípravě, za práci a čas navíc. Na krásnou prožitou seniorskou odpoledne budou vzpomínat: SENIOŘI

Lehčkovci

Naši prvňáčci navštívili zámek Loučeň a jsou už čtenáři

Poslední školní týden byl pro naše prvňáčky opravdu náročný. Vydali jsme se do bludišť a labyrintů na zámek Loučeň a seznámili jsme se s životem zámecského pána. Celoroční práci pak završil slib a pasování na čtenáře v naší krásné knihovně. Už se těšíme na další dobrodružství ve druhé třídě!

Mgr. Jolana Lukášová
a **Mgr. Nataša Heráková**

Rozhovory s učiteli z místní základní školy

Minule jsme si představili paní učitelky budoucích 1. tříd. Tentokrát se přesuneme na 2. stupeň a to za nejnovější členy našeho pedagogického sboru – za paní učitelkou matematiky a informatiky **Kristýnou Svobodovou** a paní psychologkou **Renatou Bašovou**. Jako první nám odpovídá na naše zvědavé dotazy paní **Kristýna Svobodová**:

Jak dlouho působíš na ZŠ Dolní Počernice?

Na základní škole Dolní Počernice učím teprve od září minulého roku. Celkově je to pro mě úplně nová zkušenost, jelikož jsem nikdy před tím nikde samostatně neučila.

Co tě vedlo k povolání učitelky? Byl to vždy tvůj sen?

Během studia na gymnáziu jsem jezdila na tábory a vedla skupinky dětí, také jsem pomáhala s vysvětlováním matematiky mým spolužákům a známým. Práce s dětmi a doučování matematiky mě na konci gymnázia navedlo na další studium na pedagogické fakultě, kde jsem se začala více věnovat didaktice, matematice a informatice.

Být učitelkou nebylo vždy mým snem, po dokončení základní školy jsem ale měla úplně jinou představu – chtěla jsem být veterinářkou. Po nějaké době jsem chtěla jít studovat na policejní akademii a věnovat se kriminalistice nebo jít na VŠCHT studovat mikrobiologii.

Co tě na učitelství baví nejvíc?

Nejvíc mě baví předávat žákům své vlastní znalosti a ukazovat různé vychytávky, triky a techniky k usnadnění ať už výpočtů v matematice nebo práce na počítačích.

Je něco, co bys chtěla ve školství změnit?

Rozhodně větší motivaci lidí k učitelské profesi, učitelů je nedostatek a je to škoda.

Čemu se věnuješ, když zrovna neučíš?

Každý den chodím ven, kde trávím čas s přáteli nebo rodinou, také se stále vzdělávám ve svých oborech, dále ráda chodím plavat nebo si zatančím salsu kdekoliv v Praze.

Kterou vystřídá paní psychologka **Renata Bašová**?

Jak dlouho působíš na ZŠ Dolní Počernice?

Na škole jsem krátce, teprve od listopadu 2022.

Co tě vedlo k povolání psychologky? Byl to vždy tvůj sen?

Být psychologem rozhodně nebyl můj sen odjakživa, prošla jsem si celou řadou přání od lékaře po letušku, ale nakonec jsem nesmírně vděčná, že jsem skončila u psychologie, protože mě práce s lidmi, a hlavně dětmi naplňuje.

Co tě na tvé práci baví nejvíc?

To, že je každý žák jiný! Je to jako s bonboniérkou, nikdy nevím, co přijde :-).

Je něco, co bys chtěla ve školství změnit?

System přijímacích zkoušek, přijde mi nevyhovující a zbytečně stresující.

Čemu se věnuješ ve svém volném čase?

Ve volném čase miluji cestování a výlety s přáteli a rodinou...

Zpovídala **Michaela Zimmermannová**

Páté třídy na raftech a na výletu do Máchova kraje

V pátek 16. června se páté třídy vydaly v brzkých hodinách na výlet na raftech. Někteří žáci jsou už zkušení vodáci, ale pro někoho to byla první zkušenost. Dojeli jsme vlakem do Líšného, kde už na nás čekali instruktoři s rafty a užili jsme si několik hodin na klidné Jizeře. Všichni jsme si to moc užili a v novém školním roce se těšíme na nové zážitky.

Na úplný závěr školního roku se žáci 5. tříd vydali na závěrečný výlet stanovat a poznávat Máchův kraj. Tentokrát se třídy rozdělily a každá skupina vyjela zvlášť. Postupně se děti vystřídaly v Pavlovickém údolí. Čekal je nabitý třídní program v přírodě. Děti se předvedly jako skvělí tábormníci, postavily stany a užívaly si v přírodě červnové sluníčko. Nemohl chybět ani celodenní výlet Peklem. Českolipské Peklo je národní přírodní památkou. Děti čekalo 8 km dlouhé údolí. Celá stezka začíná u zámku v obci Zahrádky. Cesta vede podél Robečského potoka. Děti procházely osadou Karba s lidovou architekturou, viděly skalní obydlí, skalní převisy, procházely skalními tunely. Míjely vlakový viadukt z roku 1898 (technická památka). Celodenní výlet byl zakončen v českolipském aquaparku, kde se děti dostatečně vyřádily. Zpět jsme se všichni svezli autobusem. Večer nechyběl táborák a opékání buřtů. Děkujeme rodičům za zásobu jídla pro děti a dopravení všech věcí a stanů na místo akce. Věříme, že si výlet děti užily a zkrátily tak čekání na prázdniny. Těšíme se na naše „šestáky“ a spoustu zážitků ve školním roce 2023/2024.

třídní učitelky, dnes již 6. tříd

Místní knihovna

NOVÉ KNIHY

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Lucy Flemingová	Ela a noční světýlka
Cara J. Stevensová	Tlapková patrola 4
Jeff Kinney	Deník malého poseroutky 17
Laura Purdie Salas	Voda
Laura Purdie Salas	Lístek
Laura Purdie Salas	Kámen
Maciej Szymanowicz	Rok v pohádce
Iryna Zelyková	Kdo je rychlejší
Iryna Zelyková	Já a pan Hněv
Mária Ďuričková	Kulihrášek
David Walliams	Babička drsňačka znovu v akci
Petr Horáček	Nejkrásnější místo na světě
Petr Horáček	Jak myška snédla měsíc
Jaroslav Němeček	Čtyřlístek Poklad kapitána Kida
David Walliams	Táta za všechny prachy

PRO DOSPĚLÉ

Veronika Ageiwa	Deník japonské manželky
Helen Fieldsová	Dokonalá kořist
Helen Fieldsová	Dokonalá lítost

Helen Fieldsová
Helen Fieldsová
Andy Maslen
Maggie Brookes
Michaela Klevisová
Jo Nesbo
R. L. Mathewson
Anne Jacobsová
Anne Jacobsová
Anne Jacobsová
Martin Nesmérák
Petra Hůlová
František Niedl
František Niedl
František Niedl
František Niedl
Lenka Elbe
Alena Mornštajnová
Povídky různí autoři
Povídky různí autoři
Michaela Slussareff

Dokonalá smrt
Dokonalý zločin
Temné dědictví
V lásce a válce
Vraní oko
Zatmění
Žhavá pokušení: Šachmat
Nebe nad Kilimandžárem
Něžný měsíc nad Usambarou
Ateliér Rosen
Panský dům: Bouře
Z kamene a vápna
Nejvyšší karta
Inspektor s velkým ptákem
Inspektor s velkým mozkem
Dotek zla
Hráč
Plavba do nenávratna
Uranova
Les v domě
Co se stane dál
Jestli vůbec někdy
Hry, sítě, porno

PRÁZDNINOVÉ HLÁŠENÍ

Jak se na letní prázdninový čas sluší, trávili jsme ho převážně venku. V případě velké horky jsme se osvěžovali rozprašovačem s vodou a vydávali se do stínu přilehlých parků a věnovali se venkovním letním aktivitám. Jindy jsme si hráli na pískovišti.

Postupně se také s námi v průběhu celého léta loučily děti, které přechází od nového školního roku do školky a naopak mezi nás přicházely děti nové, které k nám od září budou docházet pravidelně.

Blanka Tichá – jesle Orangery

LÉTO V MATEŘSKÉ ŠKOLCE ORANGERY

Do mateřské školky Orangery přiskotačilo léto a s ním i prázdninové letní tábory pro děti. Začali jsme červencovým týdnem plným chutí, barev a vůní jídla během programu Masterchef Orangery. Děti si uhněly těsto a napekly dobroty. Vytvářely umělecká díla z potravin a ochutnaly i oblíbené pizza šneky. Po kuchařském týdnu se děti pustily do sportování, a to rovnou na letní Olympiádě, která se letos konala v MŠ Orangery. Děti zažehly papírový olympijský oheň a pustily se s chutí do her. Poznaly, jak se soutěží s kamarády v přátelské atmosféře, a každý získal medaili a olympijské tričko – tímto zároveň děkujeme paní Hartmannové za sponzorský dar. Po Olympiádě děti vyrazily na dobrodružnou plavbu po moři a vydaly se do hlubin prozkoumat podmořský svět. Po cestě potkaly i hodné piráty, kteří je dovedli k tajnému pokladu. V srpnu

se ve školce opět vařilo s Masterchef Orangery 2, děti ochutnávaly a pekly zdravé dobroty. V polovině srpna se děti vydaly na Safari do daleké Afriky, kde potkávaly exotická zvířata. Malí cestovatelé prozkoumali zajímavá zákoutí Afriky a nahlédli do místní kultury. Letní tábory děti zakončily skokem do světa pohádek, a ten je tak velký, jak jen vám představivost dovolí. Děti samozřejmě potkaly princezny a prince, ale také hodné vodníky, čerty a nějaké ty draky. Probojovaly se i na zakletý hrad, kde na ně čekal poklad. Tak se děti rozloučily s letní školkou a už se jen mohou těšit na nový školní rok. Novinkou budou výukové koutky v rámci programu „Začít spolu“ ve třech nejstarších třídách, které prošly rekonstrukcí.

Bc. Adéla Frišová

3+

Tři pro zdraví zve na osmý Klánovický půlmaraton

Nejhezčí běžecká akce podzimu se blíží! A nebude se konat nikde jinde, než v **Klánovickém lese**, třetí říjnovou neděli **15. října**. Běžci se mohou vydat na trasu dlouhou 21 nebo 10 km, štafetu 11+10 km či 5ti kilometrový canicross. Svou trať budou mít i děti a v cíli čeká na každého závodníků pořádný kus koláče.

Více informací o závodě a programu na www.klanovickypulmaraton.cz, kde je rovněž možnost registrovat se na závod ve vybrané kategorii. V průběhu září se uskuteční dva výběhy v Klánovickém lese, v rámci kterých bude možnost proběhnout si trasu. Více informací a termíny na sociálních sítích Tři pro zdraví. Těšíme se na startu 15. října u Sportovní haly v pražských Klánovicích.

MEMORIÁL TOMÁŠE KRÁLE

2. ročník

Veřejné atletické závody ve víceboji pro žactvo a přípravky

Neděle, 24. září 2023
14:00 začátek závodů

Hřiště ZŠ Dolní Počernice,
Národních hrdinů 70

Přihlášky:

Online

Přes formulář na
internetových stránkách
<http://www.atletika-dp.cz/>
nejpozději do soboty 23.9.
2023

(v případě nemožné účasti se
prosím omluvte na uvedený
email)

Na místě

Startovné 50 Kč za dítě

Přihlášení na místě i výdej
startovních čísel končí 13:30

Kategorie:

Starší žactvo (2008-2009)

60m • kriket • skok do dálky • 800 m

Mladší žactvo (2010-2011)

60m • kriket • skok do dálky • 800 m

Přípravka (2012-2014)

60m • hod míčkem • skok do dálky •
600 m

Předpřípravka (2015-2016)

50m • hod míčkem • skok do dálky •
300 m

Nejmenší atleti (2017 a mladší)

50m • hod raketkou • slalom • skok z
místa

Kontakt:

Tereza Konejlová, email: kony.terezka@seznam.cz, tel.: 728 084 129

Adam Král, email: kral.adam@gcbrod.cz, tel.: 601 391 684

KC JAKO DOMA, inspirativní prostor

Naše KC je tu pro vás. ☺

Přijďte a vyzkoušejte aktivity, které jsme pro vás připravili od září 2023. Program je bohatý nejen pro seniory. Nově jsme připravili aktivity pro děti a dospělé, viz program - www.kcjakodoma.cz.

Nahlédněte a vyberte si.

Pro děti nabízíme angličtinu, dance flow, jógu, vaření, kreativní tvoření, malý ajťák – jak na PC, vědeckou laboratoř a keramiku ve spolupráci s organizací Krouzky.cz.

Pro dospělé máme keramiku, ping-pong a jógu.

Můžete se těšit hned na dvě podzimní vernisáže – 6. září 2023 v 17 hodin proběhne zahájení výstavy „KVĚTINY A HORY“ dvou spřízněných výtvarných duší Jarmily Čerevkové a Jana Nováčka. A v říjnu vystřídá přírodní témata náš soused, uznávaný malíř Jan Paul.

Seniorské aktivity zůstanou zachovány v plném rozsahu. Poběžte

dále patchwork, rehabilitační cvičení, keramika, jóga, kreativní tvoření, výtvarné techniky, trénink paměti, ping-pong, angličtina a literární čajovna. Nezapomněli jsme a připravili pro tuto skupinu jednu novinku, a to Univerzitu 3. věku. V říjnu začneme dvěma semináři, registrace proběhne během září. Prvním je Barokní architektura v Čechách a druhým Genealogie. Do realizace tohoto projektu se zapojili dva senioři. Povedou následné diskuze k těmto tématům. Barokní architektury se ujal Peter Galád a Genealogie Ivana Dobiašová. Moc jim za to děkujeme. Těší nás zájem ze strany našich moudrých spoluobčanů.

Děkuji za váš zájem, je radost vidět, jak se místní komunita baví a nepropásne žádnou kulturní příležitost.

Zdeňka Čápoová

Pozvánka na zářijovou výstavu v KC Jako Doma

Dne 6. září 2023 v 17 hodin všechny srdečně zveme na vernisáž výstavy dvou malířů – Jarmily Čerevkové a Jana Nováčka. Oba spojuje láska k přírodě a oba ji ve své tvorbě oslavují. Jejich přátelství dalo vzniknout zajímavé výstavě, která spojuje barevnou hravost a křehkost květin s majestátností hor.

Jarmila Čerevková žije řadu let v Praze. Narodila se v Poličce a své dětství prožila ve Skutči ve východních Čechách.

Její zamilovaným výtvarným projevem je malba květinových motivů suchým pastelem. Tato technika jí skýtá mnoho barevných tónů pro malování květů. Zvláště je jí blízké dekorativní umění a způsob malby se zaměřením na detail.

V současné době se věnuje převážně olejomalbě kytic. Kromě květinových motivů a zátiší ráda ztvárňuje půvab dívků tváře a anděly podle své fantazie.

Jan Nováček se nám svěřil, že byl v Tatrách, které miluje, na vojně a nemůže na ně zapomenout. Nabízíme vám, čtenářům, tuto jeho vzpomínku. A srdečně vás zveme na zářijovou vernisáž v KC.

Jedno z květinových zátiší
Jarmily Čerevkové

na Gerlach. Asi po sto metrech procházky jsem to nevydržel, žena řikala jdi, a tak jsem se šel slušně zeptat, zda by mě vzali s sebou.

„Jaké máš boty?“ zeptal se sloužící člen Horské služby.

„Tyhle maratonky,“ povídám a ukazuju mu nohu s botou.

„To nejde kamaráde,“ řekl šéf, „tam je sníh.“

Zamáčkl jsem slzu, rozloučil se a šel jsem. Povídám to ženě a najednou mě napadlo, že přece Horská služba musí mít nějaké boty v regálech ve skladu. Tak jsem šel zase zpátky. Obrovská touha výstupu na Gerlach mě úplně zbavila strachu, opět jsem zaklepal na dveře Horské služby.

„Dobrý den,“ zdravím ještě jednou. „prosím Vás, neměli byste nějaké pohorky za poplatek na půjčení, já bych na ten Gerlach moc chtěl, já ty vaše Tatry miluju a tohle je má velká touha.“

Pán se pousmál a odešel někam dozadu.

Za chvíli se vrátil s pohorkama. Trochu mi připomínaly sedmimilové boty, ale v duchu jsem si říkal, s nima aspoň budu dřív nahoře. „Díky, díky, tady mám občanku, co jsem dlužen?“

Pak pán z Horské služby řekl něco, na co do smrti nezapomenu. „Přiateli, keď dáš dvacku, môžeš si ich nechať. Ráno o siedmej pri Sliezskom dome.“ Já: „Děkuju a nashledanou.“ Nebyl v Tatrách v tu chvíli asi nikdy šťastnější než já.

Už si ani nepamatuju, jak jsme se do Vyšných Hágů dostali, jen vím, že z kempu ke Slezskému domu je to asi osm km daleko do pěkného kopce. A tak jsem šel brzy spát a ráno asi v pět hodin jsem vyběhl v botkách, s pohorkama a svačinou v ruksaku Batizovskou dolinou vzhůru. Neumím popsat to překvapení a radost s nějakou tou slzičkou, když mě nahoře přivítali a když přišel sympatický horský vůdce a povídá: „Je tu ten chlapík, ako si včera na horskej službe kupoval tie pohorky.“

Za všeobecného veselí jsme asi v sedmi s jedním vůdcem vyrazili vzhůru. Podél Velického plesa, po kramlích a žebříku Velickou próbou a údolím do kopce, na Čertův chrbát a po hřebeni a laně až na vrchol. Tam, jak to bývá na vrcholech, je kříž, a tak jsem modlitbou Pánu Bohu poděkoval... Pokochal jsem se krásnými pohledy na všechny strany Vysokých Tater. Nezapomenutelný zážitek.

Jan Nováček

Vysoké Tatry

Představují v Evropě ojedinělou koncentraci přírodních krás, za což si právem zaslouží pojmenování miniaturní Alpy. Rozloha slovenské části je 260 km² a je zde soustředěno téměř vše, co nabízí rozlehlý alpský masiv, snad kromě ledovců a kozorožců. Vysokohorská krása rozptýlená v Alpách na velké ploše je v Tatrách pěkně pohromadě.

Hlavní hřeben Vysokých Tater je dlouhý 26 km. Táhne se od Liového sedla na východě od Roháčů, až po Kopské sedlo na západě k Belánským Tatrám. Tatry jsou překrásné. Nádherné štíty, snad jeden hezčí než druhý a z nich 10 vyšších než 2000 metrů nad mořem. Desítky nádherných ples a dolin.

Mnohokrát jsem Tatry navštívil, byl jsem pod nimi v Liptovském Hrádku na vojně a několikrát s partou kamarádů na túrách po stezkách v dolinách a mezi vrcholy. Vždy jsem toužil stoupat po Gerlachovském štítu, nejvyšší hoře Vysokých Tater 2655 m n.m.

Cesta na Gerlach

A tak jsme jednou v krásném létě vyrazili s mou ženou Boženkou autem na cestu. Ubytovali jsme v kempu Vyšné Hágy a podnikali jsme výlety po horách.

A tak jednou kráčíme procházkou po Starém Smokovci a za výlohou Horské služby vidím nápis. Provádíme výstupy s horským vůdcem

PROGRAM:

www.kcjakodoma.cz

Komunitní centrum
MČ Dolní Počernice

Pondělí

ZAŠÍVÁRNA – poradíme s šitím	0-99 let	od 10 hod.
TRÉNINK PAMĚTI –1X ZA 14 DNÍ	senior	od 10 hod.
ANGLIČTINA PRAKTICKY – základy komunikace	senior	od 10 hod.
LITERÁRNÍ ČAJOVNA – sdílíme zálibu v knihách	senior	od 11 hod.
KREATIVNÍ TVOŘENÍ – tvoříme a povídáme si	senior	od 14 hod.
DANCE FLOW – tancujeme s radostí / www.krouzky.cz/	děti 1.-2. třída	od 14 hod.
DANCE FLOW – tancujeme s radostí / www.krouzky.cz/	děti 3.-5. třída	od 15 hod.
KERAMIKA – tvoříme z hlíny	0-99 let	od 18 hod.
JÓGA – pro slečny a ženy	dospělí	od 18 hod.
JÓGA – pro slečny a ženy	dospělí	od 19.30 hod.

Úterý

PATCHWORK – šijeme a tvoříme	senior	od 10 hod.
KERAMIKA – tvoříme s hlíny	senior	od 10 hod.
KERAMIKA – tvoříme s hlíny	senior	od 12 hod.
VÝTVARNÉ TECHNIKY – malujeme jako profici	senior	od 14 hod.
HRAVÁ ANGLIČTINA – hravá angličtina / www.krouzky.cz/	děti 1. třída	od 13.30 hod.
HRAVÁ ANGLIČTINA – hravá angličtina / www.krouzky.cz/	děti 2. třída	od 14.30 hod.
ANGLICKÁ KONVERZACE – / www.krouzky.cz/	děti 3.-5. třída	od 15.30 hod.
JÓGA – zábavnou formou / www.krouzky.cz/	děti	od 14 hod.
VAŘENÍ HRAVĚ ZDRAVĚ – / www.krouzky.cz/	děti	od 15 hod.
PING-PONG – přijďte si zahrát	dospělí/senior	od 17 hod.

Středa

JÓGA – jemné probuzení našeho těla	dospělí	od 8.45 hod.
JÓGA – v každém věku	senior	od 10 hod.
KERAMIKA – tvoříme s hlíny / www.krouzky.cz/	děti 1.-2. třída	od 13.30 hod.
KERAMIKA – tvoříme s hlíny / www.krouzky.cz/	děti 3.-5. třída	od 15 hod.

Čtvrtek

JÓGA – v každém věku	senior	od 9 hod.
UNIVERZITA 3. VĚKU – BAROKO V ČECHÁCH/GENEALOGIE	senior	od 10 hod.
KREATIVNÍ TVOŘENÍ – / www.krouzky.cz/	děti 1.-2. třída	od 13.30 hod.
KREATIVNÍ TVOŘENÍ – / www.krouzky.cz/	děti 3.-5. třída	od 15 hod.
MALÝ AJŽÁK – učíme se na PC / www.krouzky.cz/	děti od 2. třídy	od 14 hod.
VĚDECKÁ LABORATOŘ PRO KOUMÁKY – / www.krouzky.cz/	děti 5-12 let	od 15 hod.
REHABILITAČNÍ CVIČENÍ – zdravé tělo	senior	od 15 hod.

Pátek

KERAMIKA – tvoříme s Helenou	děti 9-12 let	od 14 hod.
-------------------------------------	---------------	------------

Registrace na kurzy
www.kcjakodoma.cz, www.krouzky.cz

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
OP Praha – půl růstu ČR

Literární čajovna KC Jako doma - rozhovor

Tvorba je mým posláním, říká v rozhovoru malíř a výtvarný kritik Jan Paul, kterého při příležitosti jeho výstavy v říjnu 2023 zpovídá tým z KC JAKO DOMA.

Dobrý den, moc nás těší... Za měsíc budete u nás v KC vystavovat? Jakou část z vaší tvorby máte v plánu prezentovat a z jakého období? Jistě má váš výběr i konkrétní téma či témata?

Upřímně řečeno, ještě nevím, ale nejspíš obrazy a ve vitrínách drobnou plastikou. Téměř dvacet let maluji v podstatě jedno téma. Usiluji o vyjádření existenciálního napětí mezi bytím a nebytím ve střetu fyzického a duchovního s možností transcendence. Vše hmotné skončí, co zůstává, je duchovní materie, a tuto naději symbolizuje v obrazech světlo. Člověk je výjimečný duchovní povahou, touhou po spiritualitě, která byla v jeho dočasné existenci vždy zásadní věcí. Jsou to věčné otázky existenciální, které mě inspirují. Bohužel současný vývoj západního světa lidskou identitu zpochybňuje, ale pokud bude duchovnost z života člověka vytlačena, bude to konec lidského rodu. Takže moje tvorba je i o tomto napětí, které současnost provází. Vycházím z intuice, z citění, z osobní senzitivity. Člověk se sám nezasloužil o to, že existuje, nevtělil sám sebe, a tak fakt, že existuje, je zázrak. Na druhou stranu se nestane vůbec nic, pokud nebude existovat, zhola nic, prostě nebude a prázdná Země bude dál kroužit kolem slunce bez lidí. Já věřím, že se nic neděje bez záměru, a že věci mají vždy svoji příčinu, takže z této logiky vyvozují, že existence člověka na Zemi má nějaký hlubší důvod a smysl. A to je dle mého soudu stále nadčasové téma umění. Aktuality pomínou, ale umění má sílu promlouvat k nám skrze věky. Smyslem mé tvorby je vyvolat u diváka vnitřní prožitky, který ho může přimět k hlubšímu zamyšlení. No a také vnímám umění jako duchovní prostor na realitě nezávislé tvůrčí imaginace, jejíž hodnota spočívá ve schopnosti umělce oslovit diváka. Umění je brána k tomu, co nás přesahuje.

Jakou technikou nejraději tvoříte? Například tou, která bude vystavena v KC?

Maluji prsty, a tato technika má jako všechno své výhody i omezení, ale to už bychom se bavili o technických věcech. Jednoduše řečeno, vyjadřuji se malbou, nebo plastikou, což je zase jiný způsob tvorby. Kdysi jsem ale vytvářel různé experimenty, koláže, kombinace fotografie s malbou, artefakty z nalezených věcí apod. Moderna otevřela široké možnosti zacházení s formou, ale dnes nejraději maluji v podstatě klasické závěsné obrazy. Prý jsou strašidelné, ale já jsem jen nástroj a veskrze radostný člověk (úsměv).

Jak dlouho žijete v Dolních Počernicích?

Od roku 1978, tedy poté, co jsem se vrátil z dvouleté vojenské služby, protože mě nevzali na střední výtvarnou školu. Do Počernic jsem ale jezdil jako malý kluk za babičkou a dědou. Po vojně už jsem se do rodné Příbrami nevrátil, táta zde zdědil po otci dům a navíc mě přijali na Akademii výtvarných umění, takže jsem potřeboval v Praze žít. Splnil se mi chlapecký sen stát se malířem a přede mnou bylo šest let bohémského života.

Jak vnímáte svou obec? Čerpáte z ní inspiraci?

Už ne, to bylo na začátku. Když jsem se hlásil na Akademii, tak jsem kreslil všude možně, hlavně u pískovny, nebo jsem maloval stromy na hrázi rybníka. Tehdy zde žil hajný, který si maloval pejzy, mnozí starousedlíci ho jistě pamatují. Zastavil se u mě, pozoroval, jak kreslím, a pak povídá: „Hochu, musíš se dívat, jak rostou ty větve, v jejich

růstu je skrytá tektonika stromu“. A pak že obyčejný člověk nerozumí umění. Ten hajný mi dal radu, ze které jsem pak vycházel. Třeba u portrétu není určující jen vztah proporcí, které vytvářejí fyziognomii portrétovaného, ale především psychologie, vyjádření duchovního obsahu, který se ve tváři zračí, vystižení charakteru člověka. Jsem spíš kosmopolita, dovedu si představit mnoho míst na světě, kde bych dokázal s chutí žít. Mám ale rád moc lokalitu kolem radnice a úplně nejvíc pod Bakurinovou ulicí se zahradami k Rokytce, to je paráda, ves ve vsi, hned bych svůj domek na zdejších Vinohradech za Bakurinku vyměnil (úsměv).

Existuje v Dolních Počernicích komunita umělců? Scházíte se, či společně tvoříte, vymýšlíte koncepty, realizujete umělecké eventy?

Neexistuje, alespoň ne ve smyslu nějaké pravidelnosti. Mé vztahy s místními umělci jsou individuální. Kdysi, po návratu z vojny, jsem často chodil kreslit třeba s výjimečně nadaným Láďou Blahákem. Bohužel ho nepřijali na Akademii, a přišli jsme o skvělého restaurátora. Nyní se léta věnuje karikaturám, je ho podle mě škoda (úsměv). V devadesátých letech mě navštěvoval i Roman Franta z Černého mostu, seznámil nás jeden německý galerista. Tehdy mi říkal, že se mu tu líbí, tak jsem mu poradil, aby zašel za starostou, a nějaké místo si tu vyjednal. A tak se stalo, už tu i bydlí. Romana jsem vlastně přivedl do Počernic (úsměv). Známe se také s Olgou Stárkovou, a to nejen z kostela. Netušil jsem, jaké nádherné filmové plakáty kdysi dělala, a díky nim jsem vlastně teprve nedávno pochopil její výtvarné snažení. Pak je tu ještě známý amatérský malíř Honza Nováček a méně známý Bohouš Kasík, se kterým jdu občas na pivo, nebo se u něho stavuji na kávu. Tvoří z vnitřní nutnosti a inspiruje mě jejich zapálení pro tvorbu. Bohouš Kasík nechce vůbec žádnou reklamu, tak teď ji má (úsměv). Je to svěhlavý svéráz s velmi zajímavým životem. No, a pak tu máme Petera Kopučíka, aktivního člena zdejší „výtvarky“ v KC Jako doma, s kterým se postupně seznamuji a zjišťuji, že to je tvořivě osvícený duch a experimentátor, zvládající řadu výtvarných technik. Lidí, věnujících se výtvarné činnosti, je tu ale jistě víc. Nikdy jsem nerozlišoval profesionály od amatérů, vždy mě zajímá dílo. Před renesancí jsme vůbec neznali jména umělců, byli anonymní, a moderní umění ovlivnili i tzv. amatéři. Od tzv. profesionálů ovšem očekávám větší míru společenské odpovědnosti. To už je ale jiné téma.

Víme o vás, že jste i kritik a prozaik? Jaká jsou vaše témata, motivické linie? Co vás inspiruje?

K výtvarné či kulturní publicistice mě inspiruje aktuální dění ve společnosti a v umění, hlavně když cítím, že určité téma, které mě zajímá, je jednostranně prezentováno. Takže mým cílem je názorově vyvažovat diskurs (úsměv). Nic nevnučuji, prezentuji jen svůj pohled, a nabízím ho čtenářům k posouzení. Nepotřebuji, aby se mnou někdo souhlasil. Věci nejsou černobílé. Řekneš A, já odpovím B, a čtenář si musí udělat svůj názor sám. Je to jednoduché. Publicistika a výtvarná kritika je ale spíš odpočinek, zábaava, mým hlavním zájmem je výtvarná teorie a kritika, psaní esejů a úvah o výtvarném umění. Zajímá mě kunsthistorie, ač jsem ji nevystudoval, jen dějiny umění u Prof. Kotalíka a pak samostudium. Zajímají mě souvislosti, příčiny, proč třeba Duchamp nedokončil objekt Velké sklo, proč byli modernisté naštvaní na Alfonse Muchu, když vnučil Praze Slovanskou epopej, se kterou si dodnes Praha neví rady, atd. No, a rád provokuji, samozřejmě. Psaní prózy, především povídek, považuji za hájemství klidu a soustředění

na vlastní představivost. Je poutavé psát příběhy, konstruovat zápletky, k próze mě inspiruje buď vlastní zkušenost, realita, nebo představy, fantazie.

Dovolíme si i trochu lifestylu, pokud dovolíte. Máte domácího mazlíčka? Děti? A pro obdivovatelky: jste ženatý?

Byl jsem ženatý, z lásky. Tehdy byla doba v mnohém jednodušší. Problémy se řešily, až když nastaly. Například když jsme měli nějakou dívku rádi a přirozeně došlo k oplození. Já jsem prožil pubertu v životopisech malířů, avšak moje romantická představa o dívence, která bude oddaně sloužit svému milovanému malíři, byla konfrontována realitou. Moje žena s nevyzpytatelným umělcem žít nevydržela, a odešla, jak říkala, hledat vlastní identitu. Zůstal jsem sám i s dospívajícími dětmi, které jsem připravil do života. Syn Daniel vystudoval sochařství, dcera Lucie měla také nadání, které ale nerozvíjela. Svatbu jsme neměli v kostele a rozvedl jsem se o pár let později. Následovala léta bez vztahů, chtěl jsem být sám, abych si mohl v klidu vyjasnit sám sebe, vynosit nějaký ten nepořádek a obnovit, jak se říká duchovní integritu. Byla to léta nádherné tvrdé askeze s mystickými přesahy. Nevystavoval jsem, nesledoval zprávy, jen jsem četl, maloval a psal. Pak jsem zase světu pootevřel dveře, a on mi tam hned strčil nohu, takže teď se občas přetlačujeme. No, a když nový život, tak i v novém partnerském vztahu, díky ovšem prozřetelnosti, vůbec ne mojí zásluhou. A pes? Dalmatin Amos už asi nežije, bylo by mu čtyřicet. Kdysi jsem ho jako štěně vyměnil za obraz, byli jsme spolu dva roky a pak jsem ho „odstrčil“ k jednomu knězi na Hradčany, protože jsem na něho neměl čas. Přišla nová doba, cestování, nové aktivity, apod. Asi třikrát novému pánovi utekl, a když jsem ho jedinkrát navštívil v novém domově, vrčel na mě jako na nepřítele. Amos je mým dalším kostlivcem ve skříni (úsměv).

Máte umění jako obživu, práci, radost a poslání?

Tvorba je mým posláním. To bylo mým cílem už ve dvanácti letech. A samozřejmě také radost i zábava. V tvorbě prožívám a naplňuji smysl života. Když mám někam jet, a jezdím a cestuji rád, je to problém. Nesnáším balení, přípravy, přemýšlení, jestli mám toto a tamto atd. Ateliér je prostor maximální svobody a nezávislosti, kde má rozhodující slovo fantazie a imaginace. Když odcházím z ateliéru, nemám v hlavě nic, jen pocit blaha, tedy když se tvorba daří. Od absolutoria AVU v roce 1985 jsem byl v tzv. svobodném povolání, a tvorba byla zdrojem mých příjmů. Nejistota už je 40 let součástí mého života. Jednou jsi dole, jednou nahoře, zpíval Dylan. Půl roku ani vindra a najednou balík peněz. V roce 1990 jsem například prodal celou výstavu, a mohl jsem dokonce koupit i malý pozemek na Kampě, který byl tehdy na prodej za pouhých sto tisíc, nebo domek v Hostavicích za padesát. Říkal jsem si, co s tím budu dělat? Tak jsem koupil auto, drahou elektroniku, a ženě barevnou televizi, aby měla zábavu, když jsem byl na cestách (úsměv). Televize stála jako ten domek v Hostavicích. V devadesátých letech se dařilo všem, takže jsem prodejem obrazů velmi dobře živil sebe i rodinu. Můj obraz je třeba i v majetku Franka Zappy. Svě obrazy jsem ale vždy nerad prodával, v posledních 20 letech skoro vůbec. Žiji skromně, a hodně mi záleží na tom, kdo bude můj obraz vlastnit. Nyní mám poprvé v životě pravidelný měsíční příjem, důchod. No, slovo důchod zní příliš vznešeně, prostě mám na viržinka (úsměv).

Děkujeme za rozhovor, na výstavu s vernisáží se velmi těšíme.

Také já vám děkuji a zvu tímto milé spoluobčany na svoji výstavu, která bude zahájena vernisáží ve středu 11. října 2023 v 17 hodin v prostorách KC Jako doma. S největší pravděpodobností si ji zahájím sám, a hudební vložka bude překvapení. Jestli zahrají já, nebo Vladimír Merta či Jan Richter, nebo někdo jiný, to se teprve uvidí (úsměv).

Roman Franta - Mistr ČR 2023

Roman Franta obhájil tenisový titul z Mistrovství ČR v Hradci Králové a jeho další úspěchy z posledních týdnů.

Ve dnech 14. – 16. 7. 2023 se konalo Mistrovství České republiky seniorů v Hradci Králové, kterého se v kategorii 60+ zúčastnil i hráč našeho tenisového oddílu Sokol Dolní Počernice Roman Franta. V letošním roce měl těžší los, kdy v semifinále narazil na výborného tenistu Václava Houšku, se kterým v mladších kategoriích prohrával. I tady již Roman prohrával 2:6 a 3:5, ale podařilo se mu zápas otočit, a po výsledku 2:6, 7:6, 11:9 postoupit do finále. Tam se potkal stejně, jako loni, s Mirko Grossmannem (t. č. 1. hráčem českého celostátního žebříčku seniorů 60+), nad kterým, až po dlouhém boji zvítězil 3:6, 6:4, 10:4.

Týden před zahájením Karlovarského filmového festivalu se Roman Franta také zúčastnil mezinárodního tenisového turnaje seniorů kategorie ITF700 v Karlových Varech. I zde se mu dařilo. Po výhře nad Němcem Reuterem se ve čtvrtfinále Roman utkal s 50. hráčem světového žebříčku Italem Piovanim, nad kterým zvítězil 6:4, 6:4. Až v semifinále prohrál s výborným Australanem Radicem 2:6, 5:7.

Roman Franta je naším dlouholetým, stabilním hráčem tenisového oddílu Sokol Dolní Počernice družstva „A“. Letos byl ale také osloven německým tenisovým clubem Hof, zda by za ně nehrál nejvyšší tenisovou soutěž družstev Regional ligu v kategorii 60+. Roman v Německu za oddíl nikdy nehrál, tak si to chtěl vyzkoušet, a s nabídkou souhlasil. Vzhledem k tomu, že již hraje soutěž družstev u nás, a tam bylo na soupisce více hráčů, byl pozván do Německa až v druhé polovině června ke dvěma rozhodujícím utkáním. Jedno se hrálo v Norimberku a druhé v Hofu. Roman si oba své zá-

pasy vyhrál, a tak i díky jeho příspěví TC Hof vyhrál svou Jiho-Východní Regional ligu. V září se na domácích kurtech TC Hof bude konat finále čtyř nejlepších regionálních družstev Německa, kam už Romana přizvali. Držíme palce.

Jan Daněček, kapitán družstva A, tenis SoDoPo

Roman Franta Mistr ČR 2023 v Hradci Králové (vlevo) a v Karlových Varech po semifinálovém utkání s Australanem Radicem.

EPA a.s.,
Podnikatelská 550,
Praha 9 – Běchovice
hledá pracovníky/ce na pozice
VRÁTNÝ, ÚKLID,
ÚDRŽBA
i na částečný úvazek,
vhodné i pro důchodce
NEMOVITOSTI@EPA.CZ
603 258 849

JSEM TU VŽDY PRO VÁS

Vladka Branská

vladislava.branska@re-max.cz

T 774 163 374

www.re-max.cz/horizont

Pavel Hokr – hudební škola; Středisko volného času Všenory

VÝUKA NA HUDEBNÍ NÁSTROJ

klavír, kytara,
rychloukurz klavíru pro dospělé

- učíme se hrát pro vlastní potěšení
- hrajeme písničky, které si sami vybíráte

HRAJEME NAPŘ.: PEC NÁM SPADLA, MACH A ŠEBESTOVÁ, DÉLÁNÍ, STATISTIKA, HONKY TONKY BLUES, PIRÁTI Z KARIBIKU, HALLELUJAH, COFFIN DANCE, V LESE, NAŠTĚTÍ, ZA 100 LET

UČEBNA: Radniční klub, Stará obec 10, Dolní Počernice

PŘIHLAŠOVÁNÍ: DOPORUČUJEME V KVĚTNU

PŮJČOVNA: DIGITÁLNÍ KLAVÍRY, KYTARY, KLÁVESY

info@pavelhokr.cz

608 745 262

www.pavelhokr.cz

V Újezdu nad Lesy vyroste celkem 30 nových bytů

V příjemné lokalitě na okraji Újezdu nad Lesy v sousedství sídliště Rohožník vyrůstá komorní zástavba tří nízkých vila domů. Ty nabídnou třicet bytů s vlastními předzahrádkami, balkony a terasami a nově budovaný veřejný park s lavičkami, pobytovým trávníkem a přírodním jezírkem.

Projekt slibuje vysoký standard bydlení s moderními technologiemi, které umožní výraznou úsporu energií. Domy budou využívat také vlastní energii z fotovoltaických panelů a všechna parkovací stání je možné doplnit o nabíječku elektromobilů.

Lokalita je oblíbená pro svoji klidnou atmosféru s jedinečným propojením přírody a městského životního stylu. Okolí nabízí nejen krásnou přírodu, ale také široké spektrum volnočasových aktivit. Termín dokončení projektu se předpokládá v srpnu 2024.

KONTAKTY:

+420 603 784 528

info@viladomy-ujezd.cz

www.viladomy-ujezd.cz

V každém objektu bude 10 bytových jednotek s dispozicí od 1 + kk do 3 + kk s plochou od 30 do 82 m². Ve třetím podlaží jsou navrženy nadstandardní byty se čtyřicetimetrovými terasami s výhledem do okolí. Přizemí vila domů nabízí třípokojové byty s vlastními předzahrádkami o výměře 35 až 182 m². Ke každému bytu náleží minimálně jedno parkovací stání v areálu a sklep v přízemí.

Dolnopočernický zpravodaj /ročník XXXVIII/číslo 7,8/2023, vychází 1. 9. 2023, uzávěrka příštího čísla: 5. 10. 2023

Vydává: Městská část Praha – Dolní Počernice, Stará obec 10, 190 12 Praha – Dolní Počernice, IČO 00 240 150, Kontakt: zpravodaj@dpcernice.cz.

Periodický tisk – vychází 6x ročně. **Distribuce:** zdarma do všech domácností MČ Praha – Dolní Počernice. Registrován pod evidenčním číslem MK ČR E 23482

Redakční rada: Martin Šíla (předseda a editor), ak. mal. Jan Paul (místopředseda), Mgr. Tomáš Jirsák, Mgr. Markéta Stehlíková, Lucie Žilňová, Michaela Zimmermannová, Markéta Brožová. Za obsah textů odpovídají jejich autoři. Na www.praha-dolnipocernice.cz najdete toto číslo v elektronické podobě. Grafická úprava a sazba: Martin Štěpán. Tisk: Grafotechna Plus s r. o.